

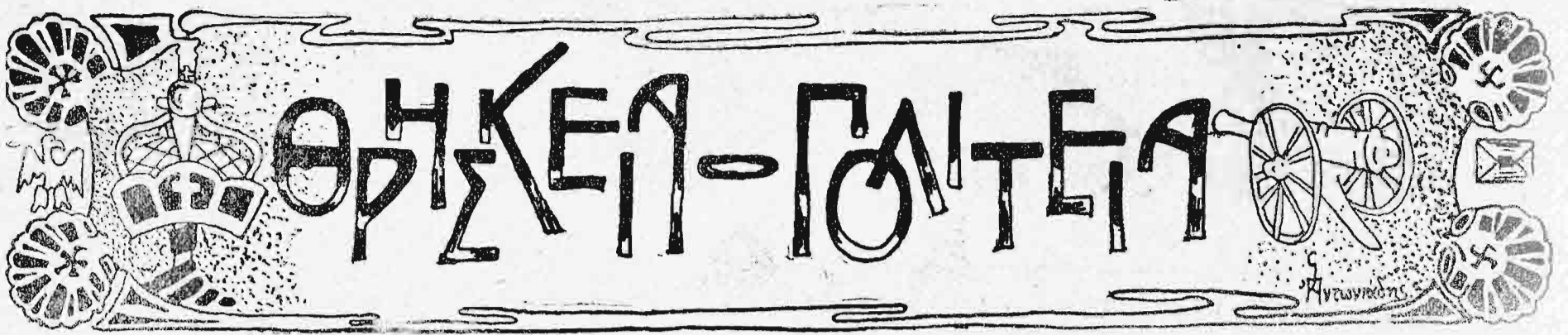
'Οσ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Ἡ πριγκήπισσα τῆς Ἀόστης, τὸ γένος πριγκήπισσα Ἑλένη τῆς Γαλλίας,
ἡ καταταχθεῖσα εἰς τὸν Ἐρυθροῦν Σταυρὸν ἐν Τριπόλει.

ΕΘΝΟΤΗΣ

Ἐξετάσαμεν διεξοδικῶς εἰς προηγουμένας ἡμῶν ὁμιλίας περὶ τοῦ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Χριστιανός. Ἦδη προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὸ ἰδανικόν μας σχετικῶς πρὸς τὴν ἐθνότητα, εἰς ἣν ἀνήκομεν.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, καὶ δὴ ἡ ὀρθόδοξος, δὲν ἀποκλείει τὴν ἔρευναν ταύτην, τὸ δὲ ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ὡς Ἕλληνες πρέπει νὰ σχηματίσωμεν, δὲν συγκρούεται μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς θρησκείας, πολλῶ δὲ μᾶλλον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἄλλως τε, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ πῶς καλὸς τις Ἕλλην εἶναι δυνατόν νὰ μὴ εἶναι καὶ καλὸς Χριστιανός· τοσοῦτον ἢ μία ἠθικὴ ἰδιότης συμπληρῶναι τὴν ἄλλην.

Πολλάκις ἀκούομεν νὰ προφέρηται τὸ ἐθνικόν μας ὄνομα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν μετ' ὑπερηφανείας, πολλάκις βλέπομεν ἀνθρώπους ὑψαύχενας, διότι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἐθνότητα, τὴν ὁποίαν θεωροῦσιν ὡς μίαν τῶν εὐγενεστέρων ἐθνότητων, τὰς ὁποίας ἐξέθρεψεν ἡ γῆ. Ἡ ὑπερηφάνεια αὕτη θὰ εἶναι δεδικαιολογημένη ἂν στηρίζεται ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ Ἕλληνο. Αἱ μεγάλαι παραδόσεις, τὸ ἔνδοξον παρελθόν, καὶ οἱ τετιμημένοι πρόγονοι ἀποτελοῦσι μὲν ἕνα λαμπρὸν φωτοστέφανον δόξης περὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγχρόνου Ἕλληνο, ἀλλ' ἐν ταύτῳ δημιουργοῦσι καὶ καθήκοντα βαρύτερα, ἀνάλογα πρὸς τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν θέλομεν ν' ἀντλήσωμεν.

Ἀνήκοντες εἰς Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔθετεν ὡς δόγμα του τὴν φιλοπατρίαν, εἰς Ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώρισε τὰς κηλίδας τῶν προδοτῶν, θὰ φανῶμεν πάντοτε μικροὶ καὶ ἀνάξιοι ἂν δὲν ἀκολουθήσωμεν μετὰ τῆς αὐτῆς θέσεως τὸ δόγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν, ὥστε τὸ Ἔθνος τοῦτο, τὸ διελθὸν πολυκύμαντον καὶ τρικυμιώδη βίον, βίον μακρὸν καὶ ὀλοκλήρων αἰῶνων, οὐ μόνον νὰ μὴ ἐξέρχεται αὐτῶν ἀσθενέστερον καὶ καταβεβλημένον, ἀλλὰ πάντοτε ἰσχυρότερον καὶ μὲ περισσότερα στοιχεῖα δράσεως καὶ ζωῆς.

Αὐτὸ βεβαίως δὲν εἶνε θαῦμα, ὡς τινες ἐζήτησαν νὰ τὸ χαρακτηρίσωσιν ἔχει τὴν αἰτίαν του βαθύτατα ἐρριζωμένην εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῆν τοῦ Ἔθνους, ἣτις, ἂν μελετηθῇ καλῶς καὶ ἂν ἐξετασθῇ ἐπισταμένως, θὰ εὐρεθῇ, ὅτι συγκεντρώνει πολλὰ προτερήματα καὶ ἰδιότητας θαυμαστάς.

Τὰς τοιαύτας τῆς ψυχῆς τοῦ Ἔθνους ἀρετὰς ὁ νεώτερος Ἕλλην ὀφείλει νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ν' ἀναπτύξῃ ὑπὲρ πάντα. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον του, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου τὸν πλησιάζει περισσότερο εἰς τὸ ἠθικόν ἰδανικόν του.

Μία λεπτομερὴς ἀνάλυσις τῶν ἰδιοτήτων τῆς ψυχῆς τοῦ Ἔθνους θὰ μᾶς ὡδήγηι πολὺ μακρὰν· εἶναι ζήτημα ἐκτενοῦς μελέτης, οὐχ ἥττον ὁμως καὶ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν τ' ἀπτότερα στοιχεῖα, τὰ μᾶλλον προφανῆ.

Ὁ Ἕλλην, ἐκτὸς τῆς μεγάλης φιλοπατρίας, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπεδείξατο, εἶναι ὡς λαὸς πολὺ συνετός. Ἡ σύνεσις εἶναι ἐν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν του. Ἡ ἱστορία, ἡ ἀρχαιότερα καὶ ἡ πρόσφατος, τὸ μαρτυροῦσι τρανώτατα, ὥστε καθίσταται περιττὴ πᾶσα ἔξωθεν ὑποστήριξις τῆς ἰδέας ταύτης. Πρέπει λοιπὸν τὴν σύνεσιν ταύτην, σπουδαῖον προτέρημα ἑνὸς λαοῦ, ὁ νεώτερος Ἕλλην ν' ἀπορρίψῃ;

Μετὰ τὴν σύνεσιν ὅ,τι διέκρινε τὸν Ἕλληνα, εἶναι ὁ ἀγνὸς ἐνθουσιασμός πρὸς ὅ,τι εὐγενὲς καὶ ὠραῖον. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐμειώθη ὁ ἐνθουσιασμός οὗτος, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ μὴ παύσωμεν ζητοῦντες αὐτὸν αἰωνίως θερμόν, αἰωνίως δρῶντα.

Ἡ θερμὴ φιλοπατρία, ἡ σύνεσις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ὑπῆρξαν αἱ στοιχειωδέστεραι ἀρεταὶ τῶν Ἑλλήνων· πρέπει ἄρα γε νὰ νεκρωθῶσιν εἰς τὰς ἡμέρας μας;

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα, τὸν ἀρκετὰ, ὡς ἐλέγουμεν, τεθολωμένον, προστίθενται καὶ ἕτερα νέφη, ὄχι ὀλιγώτερον τῶν προϋπαρχόντων ἀπειλητικά.

Ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Αἰντζάρας, ἀγγέλλονται νέαι προελάσεις καὶ ἐνισχύσεις τοῦ ἐν Βεγγάζῃ ἰταλικοῦ στρατοῦ. Θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι, μετὰ τὰς ἀποτυχίας τῶν τελευταίων πρὸς συνεννόησιν διαπραγματεύσεων, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, πιεζομένη καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης, θὰ διατάξῃ τὴν ὄρασιν τοῦ στόλου τῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Αἱ ἐκ Μακεδονίας εἰδήσεις δὲν εἶναι καθόλου εὐάρεστοι. Μετὰ τὰς γνωστὰς σιδηροδρομικὰς ἀποπειράς, γενομένης προχείρου ἐρεύνης, ἀνεκαλύφθησαν βόμβαι εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας. Ὁ πληθυσμός, μὴ συμμεριζόμενος τὰ ἔκτροπα ταῦτα κινήματα, δὲν παύει ἐπικαλούμενος τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἔδωκε διαταγὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρχάς. Ἐν τούτοις τὸ κίνημα, ὀφειλόμενον κατ' ἄλλους μὲν εἰς τὴν «Μακεδονικὴν ὀργάνωσιν», κατ' ἄλλους δὲ εἰς ὀρισμένας ληστρικὰς συμμορίας, εἶναι ἀρκετὰ σοβαρὸν, διότι, ὡς ἐκ τῆς ἐπισημοῦς θέσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ εἰρήνη, τὰ ἔμορα κράτη προέβησαν εἰς διαδήματα ἀφ' ἑνὸς παρὰ τῇ Πύλῃ καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς στρατιωτικὰς ἐτοιμασίας διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις, φοβουμένη δὲ μὴ τὸ πρᾶγμα ἐπεκταθῇ, διέταξε νὰ γίνηται αὐστηρὰ ἐρευνα ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάστασις δὲν εἶναι περισσότερο εὐχάριστος· ταραχαὶ καὶ συμπλοκαὶ ἀγγέλλονται καὶ ἐκεῖθεν. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἄρμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οἱ δὲ Ἀρμένιοι βουλευταὶ προφορικῶς συνέστησαν εἰς τὸν Μ. Βεζύρη τὴν λήψιν δραστηρίων μέτρων πρὸς προστασίαν τῶν κατείκων.

Τὸ Κρητικὸν ζήτημα προβάλλει ὀγκούμενον καὶ ἀπειλητικόν. Ἡ ἐπαναστατικὴ συνέλευσις ἐξέλεξεν ὅβ βουλευτὰς Κρήτας διὰ τὴν Διπλὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Δὲν ἰσχυσαν οὔτε αἱ συστάσεις τοῦ Βενιζέλου, οὔτε τῶν ἐν Κρήτῃ μετριοπαθῶν πολιτευτῶν. Ἡ ἐκλογή εἶναι γεγονός. Πρὸ αὐτοῦ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε πάντα τὰ δυνατὰ μέτρα, ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν ἀποδίδοσιν Κρητῶν εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν εἴσοδον τῶν βουλευτῶν. Ὁ ἀγὼν, τὸν ὁποῖον διαξάγει νῦν ὁ Βενιζέλος, εἶναι ὑπερμέτρως βαρὺς καὶ πείσμων, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας δὲ τούτου ἢ μὴ ἐξαρτῶνται αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεις.

Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν βουλευτικὴν ἔδραν Κων/πόλεως ἐγένοντο. Κατ' αὐτάς, διὰ τῆς πλειοψηφίας μιᾶς ψήφου, ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ Ταχίρ Χαϊρεδίν βέης, ὑποψήφιος τοῦ κόμματος «Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας»· τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα βαρέως φέρει τὴν ἀποτυχίαν του. Ὑπὲρ τοῦ ἐκλεγέντος βουλευτοῦ ἐψήφισαν ὅσοι οἱ Ἕλληνες ἐκλέκτορες.

Ὁ Μ. Βεζύρης κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, τροποποιῶν τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Πολλὰ διαδίδονται περὶ τῶν προθέσεων τοῦ Μ. Βεζύρου καὶ ἄγνωστον ἂν τοῦτο εἶναι συνέπεια τῆς ἐκλογικῆς ἀποτυχίας τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος, ὅπερ ἐγείρει τὴν ἀρχὴν ὅτι, πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται καὶ ἡ γνώμη τῆς Γερουσίας.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ !

Εἶναι πολὺ παρήγορον καὶ γλυκὺ δι' ἓνα δημοσιογράφον νὰ βλέπη, ὅτι αἱ ἰδέαι, τὰς ὁποίας διὰ τῶν ἄρθρων του σπείρει εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἀναγνωστῶν του, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, συζητοῦνται, ἐξοχυρίζονται καὶ ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν μιᾶς ἐργασίας καὶ κινήσεως, ἢ ὁποία δύναται μετ' ὀλίγον νὰ καταλήξῃ εἰς ἔργα ἀληθῶς ἐπωφελῆ.

Τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν πολλάκις ἐδοκίμασεν ὁ γράφων τὴν στήλην ταύτην ἐν τῇ παρούσῃ Ἐπιθεωρήσει, ἀφοῦ οἱ ἀναγνώσται εἶχον τὴν καλοσύνην, ὄχι μόνον νὰ παρακολουθῶσι τὰ ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ δημοσιευόμενα, ἀλλὰ καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἐγγράφους ἀνακοινώσεις, ἐπιδοκιμάζοντες, συμπληροῦντες καὶ ἐνθαρρύνοντες τὸν γράφοντα.

Δὲν πρόκειται βεβαίως ἐνταῦθα περὶ τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων τῶν καλῶν φίλων μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπευθύνουσι συγχαρητήρια καὶ ἐπαίνους· εἰς αὐτοὺς ἀπευθύνω ἐν εὐχαριστῶ συλλήβδην καὶ ἐκφράζω τὰς πολλὰς μου πρὸς αὐτοὺς χάριτας διὰ τὴν εὐμένειάν των.

Πρόκειται περὶ τινος ἄλλου. Εἰς σειρὰν ἄρθρων, πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ ὅμως κατὰ τὰ τελευταῖα φυλλάδια τῆς β' ἑξαμηνίας τοῦ « Ἄπ' Ὅλα » καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα, ἐδίξαμεν τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ὁ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ κατάσπαρτος Ἑλληνισμὸς θὰ δυνηθῇ, ἂν μὴ τι ἄλλο, νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ πατρῴᾳ θρησκείᾳ καὶ νὰ δεχθῇ καρποφορώτερον τὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας νάματα.

Φρονοῦντες πάντοτε, ὅτι ἡ διάπλασις μιᾶς νέας γενεᾶς, ὠφελίμου εἰς ἑαυτήν, εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὴν Πατρίδα, εἶναι τὸ μόνον καθήκον παντὸς κηδομένου ἑαυτοῦ καὶ τῆς Πατρίδος, ἀπεβλέψαμεν πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ ἐζητήσαμεν τὴν ἐπὶ νέων βάσεων ὑγιεινῶν καὶ ἀμιγυστέρων θεμελίωσιν αὐτῆς.

Προτοῦ ὅμως ὑπάρξῃ καὶ συμπληχθῇ

ἡ οἰκογένεια, πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ σχολή, οὐχὶ ἡ σχολή ἢ διδάσκουσα τοὺς ἀνιαροὺς τύπους ξηρῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν θεωριῶν, ἀλλ' ἡ σχολή ἢ ζῶσα, ἢ οἰκογενειακὴ, ἐκείνη ἢ ὁποία διαπλάττει περισσότερον τὴν καρδίαν παρὰ τὸ πνεῦμα, ἐγγύνη εἰς τὰς φλέβας περισσοτέραν ἱερὰν θερμὴν παρὰ γνώσεις ἀνωφελεῖς.

Ἐννοῶ τὴν σχολὴν, ἢ ὁποία πρέπει νὰ λειτουργῇ εἰς τὰ μεμακρυσμένα τῆς Μικρασίας χωρία, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τῆς Μακεδονίας κοινότητας, εἰς τοὺς ἐπαμφοτερίζοντας τῆς Μαύρης θαλάσσης συνοικισμοὺς, εἰς τὰ ἀλίβρεκτα τοῦ Αἰγαίου νησιά.

Πρὸς τὴν τοιαύτην σχολὴν δεόν νὰ στηρίζωμεν τὰς ἐλπίδας μας καὶ χάριν αὐτῆς νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ καταβάλωμεν τὰς ζωηρότερας προσπάθειαις ἡμῶν.

Τώρα γεννῶνται τὰ ἐρωτήματα :

— Αἱ σχολαὶ αὗται ὑφίστανται ἢ ὄχι ;

— Ὅποιαί πρέπει νὰ εἶναι ὅπως ἐκτελέσωσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸσον ἱερὸς καὶ μέγας ;

— Ποῖαι εἶναι αἱ ἐλλείψεις των ;

Ἡμεῖς, ἀπομεμονωμένοι ἐνταῦθα, εἴμεθα οἱ ὀλιγώτερον φωτισμένοι ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν, καίτοι δὲ ἔχομεν καθήκον νὰ παρακολουθῶμεν τὴν τοιαύτην δρᾶσιν καὶ ν' ἀποτελῶμεν τὸν συνεκτικὸν δεσμὸν ὄλων τῶν κατὰ μέρος αὐτῶν ἐστιῶν, ἐν τούτοις ἀποτελοῦμεν μίαν μεγάλην ἄρνησιν. Ἐπικαλούμεθα λοιπὸν τὰ φῶτα τῶν κοινοτικῶν διδασκάλων· αὐτοὶ ὡς ἐκ τῆς πείρας των, ὡς ἐκ τῆς ἀμέσου ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων, ἔχουσι σχηματίσει κάποιαν γνώμην, ἣτις θὰ εἶναι πάντοτε σεβαστὴ καὶ ἀξία προσοχῆς. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς λέγομεν :

— Ἄν θέλετε οἱ κόποι σας νὰ καρποφορήσωσιν, ἂν θέλετε νὰ αἰσθανθῆτε

τὴν ἀγνὴν χαρὰν τῶν δημιουργῶν μιᾶς γενεᾶς, ἐργασθῆτε ὀλίγον, καταστρώσατε τὰ πορίσματα τῆς πείρας, ἀναπτύξατε τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐσηματίσατε περὶ τῆς καλλιτέρας ἐνεργείας τῶν σχολῶν τούτων, καὶ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ταῖς εἶναι ἀπαραίτητα.

Τὸ « Ἄπ' Ὅλα » ἀναλαμβάνει νὰ συγκεντρώσῃ τὰς τοιαύτας ἀνακοινώσεις, νὰ τὰς καταστρώσῃ, νὰ τὰς δημοσιεύσῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπ' αὐτῶν.

Ἐκτὸς τούτων, ἐπειδὴ φρονοῦμεν ὅτι τὸσον ἡ χρηματικὴ, ὅσον καὶ ἡ ἠθικὴ τῶν διδασκάλων ἀνεξαρτησία εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς προόδου μιᾶς σχολῆς, ἐπειδὴ εἴμεθα πεπεισμένοι, καὶ πολλάκις τὸ ἐκηρύξαμεν, ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων θὰ εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν σχολῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, καλοῦμεν τοὺς ἀφανεῖς τούτους ἐργάτας τοῦ ἔθνους, ὅπως μᾶς ἀναπτύξωσι τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θεωροῦσι πρόσφορα, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν τοιαύτην αὐτῶν προαγωγὴν.

Τελευτῶντες εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὴν ἰδέαν τοῦ δημοψηφίσματος τούτου δὲν εἶχομεν συλλάβει ἡμεῖς, ἀλλὰ ἀναγνώσται μας τινές, οἱ ὁποῖοι ἐγγράφως μᾶς συνέστησαν νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα, δηλοῦντες ταῦτοχρόνως, ὅτι τίθενται παρὰ τὸ πλευρόν μας. Δεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν σύστασιν καὶ ἀναμεινόμεν τὰς ἀπαντήσεις πάντων.

Θ. Κ. Μ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἄς μὴ κρίνωμεν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς γνώμας των, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πράξεως των.

Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου κατέχει ἀπειρίαν λέξεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εὐρίσκονται εἰς κανὲν λεξικόν.

Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς κλίμακος, προσφέρουσι πολλάκις περισσότερας ὑπηρεσίας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνωτάτην.

Ἡ ἐλπίς τροφοδοτεῖ τὴν ζωὴν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ

Κατόπιν του θορύβου που έκαμεν εις όλην την Γερμανίαν και τον κόσμον ή επιτυχία του κόμητος Τσέππελιν, πρώτην φοράν είδα πηδαλιοχούμενα εις τὸ Κόμπλεντς, ή οποία άπλώνει τὰ Γοθικά σπίτια και τὰς γυρλάντας τῶν κήπων της δίπλα εις τὰ θολά του Ρήνου νερά.

Ένα χρωματολουσμένον πρωΐ, που έχασκα εις τὰς όχθας του Ρήνου, άπέναντι από τὸ γραφικόν Έρεμπραϊτστάιν, φωναί και τρεχάματα από όλα τὰ μέρη προσείλκυσαν τήν προσοχήν μου.

Έκολούθησα τότε τήν διεύθυνσιν τῶν βλεμμάτων, και με άρκετήν δυσκολίαν διέκρινα μαυρον σημεῖον επάνω από τὸ Έρεμπραϊτστάιν εις τὸν λευκωτόν ορίζοντα.

Ήτο αερόστατον.

Άλλως τε και αί φωναί που ύψώνοντο από όλα τὰ μέρη, θά μ' έπληροφόρουν, και αν άκόμη δέν τὸ έβλεπα.

— Λουφτσιφ Λουφτσιφ . . . = αερόστατον . . .

— Θα είναι ὁ Μάγιτορ Γκρός . . .

— Όχι· είναι ὁ Μάγιτορ Πάρσεφαλ . . .

— Ντόννερ Βέττερ ;

Όπίσω όμως από τὸ πρώτον μαυρον σημεῖον έφάνησαν μετ' ὀλίγον και δεύτερον και τρίτον, ὀλόκληρος στολίσκος από αερόστατα, τὰ όποια εις κάθε στιγμήν έμεγάλωναν περισσότερο και έντός ὀλίγου έφαινοντο καθαρά.

Ήσαν πολεμικά πηδαλιοχούμενα.

Όγκώδη και μελανωπά, σαν πελώρια άκομψοί φάλαιναι, έφευγαν γρήγορα-γρήγορα εις τὸν ανέφελον οὐρανόν, σχίζοντα τὸν αέρα γοργά με τήν δυνατήν έλικά των.

Ήμπορούσε νά διακρίνη κανείς σαφώς τήν μικράν γόνδολαν, που έκρέματο από κάτω από τήν κοιλίαν των, τὰ κεφάλια τῶν επιβατῶν και τήν δαιμονιώδη κίνησιν της έλικος, ή οποία άφινεν ένα βραχνόν «γρρρ», σαν σκουριασμένων σιδηρικῶν.

Έν τῷ μεταξύ όμως όλη ή προκυμαία, ή τοξωτή γέφυρα του Ρήνου και αὐται αί στέγαι τῶν σπιτιῶν είχαν γεμίσει από μαύρην μυρμηκιάν κόσμον, παρακολουθοῦντος με συγκίνησιν τὸ πέρασμα τῶν μεγάλων έναερίων τεράτων, έξαφνα δέ βροντῶδες ούρρα, τρίς επαναληφθέν, έδόνησε τήν ατμόσφαιραν και επήγε νά τὰ χαιρετίση.

*

Δευτέραν φοράν είδα περίπου τὸ ίδιον θέαμα, τρεῖς μήνας κατόπιν, εις τὸ Βερολίνον.

Κατέβαινα τήν Βάιντεν Τάμερ Μπρύκε, μίαν από τὰς μεγαλειτέρας γεφύρας του Σπρέε, πρὸς τὸν σιδηροδρομικόν σταθμόν

της Φριδριχστράσσε, όταν έξαφνα μυρμηκιά κόσμον, τρέχουσα κατά μήκος τῶν άπεράντων παροχθίων, μυρμηκιά διαρκῶς αύξανόμενη από όλους τούς πλησίον δρόμους, άπέκλεισε τήν διάβασιν, ὡστε και αὐτή ή συγκοινωνία νά διακοπῆ επί τινα λεπτά.

Και ὄλος αὐτός ὁ κόσμος επαραλήρει, έξητρωκραύγαζεν, επνευστία, έσειε μανδήλια, καπέλλα, επανωφόρια, χέρια νευρικά.

Ό Τσέππελιν . . . ὁ Τσέππελιν . . .

Έν από τὰ γιγάντια αερόπλοια του έθνικοῦ Γερμανοῦ αεροναύτου, του όποίου φωτογραφίαί, πίπαι και μικραί προτομαί πωλοῦνται εις όλα τὰ καταστήματα και εις ὄλας τὰς πόλεις, έπλεε μεγαλοπρεπῶς εις τὸν νοτιωμένον οὐρανόν, επάνω από τὰ δένδρα του Λουτσγκάρτεν.

Ένα μακρὸ και κομψόν πουρον, αληθινόν λεπτοτέχνημα θά έλεγες, έφθανεν έντός ὀλίγων στιγμῶν με τήν ταχύτητα βέλους, διαγράφων κύκλους, ύψωνόμενον, χαμηλώνον, παίζον με τήν δύναμιν του ανέμου, ένῳ από κάτω εἰ Γερμανοί, παραληροῦντες από ένθουσιασμόν και έθνικήν υπερηφάνειαν, έστελλον άδιακόπως εις τὸν αέρα ὀμοβροντίας ούρρα.

*

Έπειτα από δεκαπέντε ήμέρας τὸ ωραῖον αερόπλοιο — Τσέππελιν αρ. 3, νομίζω — κατεστρέφετο επάνω εις ὀλίγα δένδρα, κοντά εις τήν Άλτονα.

Τρίτην φοράν ήτο εις τὸ Άμβουργον, ὅπου, κατόπιν μεγάλης ρεκλάμας, θά έξετέλει πτήσεις με τὸ αεροπλάνον του ὁ πολὺς Μπλεριώ.

Τήν ήμέραν εκείνην ὄλος ὁ λαός της έλευθέρας και Άνσεατικῆς πόλεως Άμβουργον είχεν εκστρατεύσει μίαν ὥραν μακράν με τὸ τράμ εις κάποιαν πεδιάδα τῶν προαστείων, ὅπου θά έγινοντο αἱ δοκιμαί.

Ήδη έτραβοῦσαν από ένα σανιδόπηκτον ύπόστεγον, σαν καρροτσάκι επάνω εις τούς τροχούς του, τὸ αεροπλάνον, γιγαντιαῖον άσπρον πουλι με άπλωμένα πτερά, ένῳ τὸ πυκνόν πλῆθος τὸ έλεπτολόγει, έσχολίαζε και συνεζήτει.

Άλλ' ὁ Μπλεριώ δέν έφάνη κατώτερος της φήμης του.

*

Με τανυσμένα τὰ λευκά πτερά και βραχνόν βρυγμόν της έλικος, τὸ αεροπλάνον διέγραψε πρώτα δύο-τρεῖς μεγάλας καμπύλας επάνω εις τὸ άπεράντον πεδίον, έπειτα δέ, σαν νά ήλλαξεν έξαφνα άπόφασιν, ύψώθη δια μιάς, ύψώθη άκόμη, ύψώθη περισσότερο, έφθασε σχεδόν ένα λευκόν συννεφάκι που έταξείδευε πρὸς νότον, και μετ' ὀλίγον ήτο μόνον κομψή λεπτογραμμένη Διμπελλούλα εις τὸν ύπόλευκον οὐρανόν.

Ένα «χά» θαυμασμοῦ έτρεχεν εις ὄλην τήν συνάθροισιν. Έστω και Γερμανοί, δια Γάλλον δέν ήμπορούσαν νά του τὸ άρνηθοῦν.

Και έξαφνα τὸ κομψόν έντομον έφάνη νά ήλλαξε πέταγμα, έστράφη άριστερά, εκύθη σαν βολίς εις τὸν αέρα, και, άφοῦ έγραψεν ὀλίγας καμπύλας πρὸς τὸ μέρος του Άμβουργου, έχαμήλωσε πάλιν πρὸς τήν διεύθυνσίν μας και κατέβη ασφαλῶς εις τήν γήν.

*

Όρισμένως όμως τὸ μέλλον, μαζί με τήν καλήν του μορφήν, φέρει και πολλάς άλλας ὄχι τὸσον γοητευτικὰς άπόψεις δια τὸ κακόμοιρον ανθρώπινον ζῶον, που ὀργώνει εν ιδρωτί του προσώπου του τήν γήν, έξαντλείται, βασανίζεται, τρέφει γρηαῖς μητέρες, προσπαθεῖ νά δημιουργήσῃ γύρω του ὀλίγον αέρα ευτυχίας, δια νά τ' αφήσῃ ὄλα αὐτά, όταν οἱ ισχυροί της Γῆς δέν συμφωνήσουν, ή όταν ὁ τάδε Αὐτοκράτωρ θελήσῃ εκατόν ένα εκατομμύρια χιλιόμετρα γῆς ιδικά του αντί εκατόν, και νά τρέξῃ νά αίματοκυλισθῆ με τούς ὀμοίους του, νά σφαγῆ, νά δαγκωθῆ, νά τούς κόψῃ τὸν λαιμόν, αν δέν ήμπορέσουν νά κόψουν αὐτοί τὸν ιδικόν του.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΝΑΓΡΑΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Μετὰ χαρᾶς πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ εκ τῶν συνεργατῶν μας κ. Μ. Μωῦσεΐδης, Ιατρός, διευθυντής του «Ίπποκράτους», προτίθεται νά κάμη δημοσίαν διάλεξιν από του βήματος του Έλλ. Φιλολογ. Συλλόγου υπό τὸν τίτλον «Έάν είναι δυνατή ή δημιουργία ωραίων παιδων και ποῖα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα της συγχρόνου επιστήμης ;»

Ή διάλεξις αὐτή, μία τῶν ωραιότερων και έπωφελεστέρων εξ ὄσων ποτε έγέγοντο εν τῇ ήμετέρα πόλει, περιστρέφεται περι τήν καλλιπαιδίαν τῶν αρχαίων υπό τήν νεωτάτην αὐτῆς φάσιν, θά γίνῃ δέ τήν Κυριακήν 11 Δεκεμβρίου, περι ὥραν 2 μ. μ.

Οὔδεμία άμφιβολία ύπόρχει, ὅτι άθρόος θά προσέλθῃ ὁ κόσμος, ιδίως δέ αἱ αντιπρόσωποι του ωραίου παρ' ήμῖν φύλου, δια ζήτημα, τὸ όποῖον άφορᾷ ὄλην τήν ζωήν της νεωτέρας γυναικός.

→→→ ←←←

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ.

Προαγγέλλεται ή έκδοσις Γεωργικῶς Ήμερολογίου της «Δήμητρας». Φροντίσατε νά τὸ άποκτήσῃτε ὄλοι. Τιμάται γροσίων 5.

Διεύθυνσις : Γαλατᾶ, Φερμουεντζιλέρ, Γενί χάν, 5-6.

ΚΥΜΑΤΑ

— Πάμε στὸ Φάληρο ;
 Ἡ πρότασις μοῦ ἐγένετο αἰφνιδίως ἀπὸ ἑνα φίλον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν μανίαν ὅλο τὸ καλοκαίρι νὰ μὲ παρασύρῃ εἰς τὰ θεάτρα ὄλων τῶν συνοικιῶν, διὰ νὰ ἔχη κατόπιν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μοῦ κάμῃ τὴν κριτικὴν τῶν παριστανομένων ἔργων. Ἦτον ἕνας γεννημένος κριτικός, ὁ ὁποῖος ἀν δὲν ἐτύπωνε τὴν κριτικὴν του, αὐτὸ συνέβαινε ἀπλούστατα, διότι αἱ ἐφημερίδες δὲν τὸν ἐπῆραν εἶδησιν.
 — Ἐχει θεάτρον στὸ Φάληρο ;
 — Ὁχι.
 — Τότε ἴσως καμμίαν φιλολογικὴν ἔορτήν εἰς τὸ « Ἀκταῖον » ;
 — Οὔτε !
 — Τί διάβολο ἔχει λοιπόν ;
 — Ἐχει κύματα.

Ἡ πρότασις ἦτον ἐλκυστικὴ. Θὰ ἐβλέπαμεν τοῦλάχιστον τὰ μεγάλα ἀφρισμένα κύματα, θὰ ἐμεθοῦσαμεν μὲ τὴν βοήν τους, θὰ ἐρραντιζόμεθα μὲ τὴν ἀλμυρὴν ἄχνην καὶ θὰ μᾶς ἤρχετο ἡ διάθεσις νὰ καβαλικεύσωμεν ἀπὸ ἑνα κύμα, τὸ ὁποῖον, ἀφηνιασμένον καὶ μὲ κυματίζουσαν τὴν λευκὴν χαίτην, θὰ μᾶς ἔκαμνε ἕνα τρελλὸν περίπατον μέσα εἰς μίαν ὁμίχλην ὄνειρου. Ἐπὶ τέλους ἦτο ἡ μόνη φορὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ φίλος μου θὰ ἦτο ἀκίνδυνος, διότι δὲν θὰ εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ κριτικὴν.

Κατεβήκαμεν μὲ τὸ πρῶτον τραῖνον ποῦ εὐρέθηκεν ἔμπρὸς μας. Ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν ἡ μεγάλη αὐλαία ἀνοικτὴ—κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ συντρόφου μου—μᾶς ἀπεκάλυπτεν ἤδη τὴν φαντασμαγορικὴν σκηνογραφίαν. Ἐσταματήσαμεν ἔμπρὸς εἰς τὸ « Ἀκταῖον », ἐπεράσαμεν τὴν πλατείαν κ' ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐξέδραν, ταχύνοντες τὰ βήματά μας, ὡς θεαταὶ καθυστερήσαντες. Ἐκαθίσταμεν εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα, χωρὶς νὰ συναντήσωμεν κανένα ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τύπους τῶν πρώτων καθισμάτων, καὶ ἐβυθίσθημεν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ θεάματος. Τί εἶδαμεν μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ σᾶς περιγράψω δι' ἕνα οὐσιωδέστατον λόγον. Ἐνας ἄνθρωπος ποῦ εὐρίσκεται ὅπωςδὴποτε εἰς στενὰς σχέσεις μὲ τὴν θάλασσαν, δὲν ριψοκινδυνεύει νὰ δυσαρεστήσῃ, μὲ μίαν περιγραφὴν, τὴν μεγάλην ἰδιότροπον, τὴν ὁποίαν ἀργὰ ἢ γλήγορα ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐκδικηθῇ διὰ τὴν τόλμην του. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν πράγματα, τὰ ὁποῖα οὔτε εἶδαν οὔτε ἠκούσαν ποτέ οἱ καλοκαιρινοὶ ἑθαμῶνες τοῦ Φαλήρου, μὲ πολὺ ἀκριβώτερον εἰσιτήριον.

Ἐμείναμεν ἀρκετὴν ὥραν ἀναυδοὶ θεαταί. Ἐξαφνα ὁ φίλος μου μ' ἐσπρωξέ με, τὸν

ἀγκῶνά του, ὅπως συνείθιζε νὰ κάμῃ εἰς τὰ καθίσματα τῶν καλοκαιρινῶν θεάτρων.

— Τί τρέχει ; τὸν ἠρώτησα μ' ἕνα ἐξαφνισμα ἀφυπνιζομένου θεατοῦ.

Ὁ φίλος μου ἔσκυψε καὶ μοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς :

— Δὲν σοῦ φαίνεται πῶς ὁ χρόνος τῶν κινήσεων εἶνε πολὺ γρήγορος ! Ἄν ἤρχοντο σιγώτερα καὶ μεγαλοπρεπέστερα, ὅπως τὰ κύματα τοῦ Ὠκεανοῦ, δὲν νομίζεις ὅτι τὸ θέαμα θὰ ἦτο ἐπιβλητικώτερον ;

— Δὲν τὸ ἐσυλλογίσθηκα ! εἶπα ἀνύποπτος. Ἴσως.

Ἐκεῖνος ὅμως ἐξηκολούθησε :

— Κύτταξε π. χ. τί ἄσχημα ποῦ ξεδιπλώνεται αὐτὸ τὸ κύμα. Ὡς ἕνα σημεῖον φθάνει ρυθμικὰ καὶ ὠραῖα. Ἐπειτα χάνει τὴν ὁρμήν του καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντελῶς εἰς τὴν ἀκτὴν, ἀφρίζει καὶ σχίζεται σὲ χίλια μικρὰ κομματάκια καὶ σβύνει μὲ μίαν μικροπρέπειαν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τραγικόν του μεγαλεῖον. Ἐνῶ ἠμποροῦσε νὰ καβαλικεύσῃ τὸ κρηπίδωμα καὶ νὰ σβυσθῇ ἐπάνω εἰς τὴν πλατείαν. Τὸ βρῖσκω πολὺ κακὰ βαλμένο. . .

Ἀρχισα νὰ κυττάζω τὸν φίλον μου μὲ ὑποπτα βλέμματα, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν διακόψω. Ἐκεῖνος ἐξηκολούθησε :

— Τί τὰ θέλεις, ἀδελφέ ! Πολλὰ πράγματα μὲ σοκάρουν (εἶνε ἡ προσφιλέτης του ἔκφρασις). Καὶ ὁ οὐρανὸς δὲν εἶνε πολὺ ταιριασμένος. Μερικὰ πράγματα μοῦ φαίνονται πολὺ ἐξεζητημένα. Παρατήρησε π. χ. ἐκεῖνο τὸ συννεφάκι ἐκεῖ, ποῦ μοιάζει μὲ κουρέλι καὶ τρέχει σὰ δαιμονισμένο. Καταστρέφει ὅλην τὴν ἐντύπωσιν. Ἐδῶ ἐχρειαζόντο μεγάλα, βαρεῖα καὶ δυσκίνητα σύννεφα. Μόνον μεγάλα σύννεφα. Μεγάλα καὶ δυσκίνητα.

Ἡ ὑπομονή μου ἐξηντλήθη.

— Μὰ ἐπὶ τέλους, ἀθεόφοβε, δὲν θὰ μὲ ἀφίσης οὔτε ἐδῶ ἤσυχον ; Ἦλθες νὰ κάμῃς κριτικὴν ; Ποῦ νομίζεις πῶς βρῖσκεσαι ;

Ἐκεῖνος ἐξανέστη.

— Ὅταν μία κριτικὴ εἶνε ἐλικρινής, ἔχει παντοῦ τὸν τόπον της.

Ἐπροσπάθησα νὰ τοῦ ἀποδείξω ὅτι ἡ πλέον ἀγγελικὴ ἐλικρίνεια δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἕναν ἀνόητον ἄνθρωπον, ὀλιγώτερον ἀνόητον ἀπὸ ὅ,τι εἶνε. Ἴσως μάλιστα τὸν κάμνει περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται, χωρὶς τὴν ἐλικρίνειάν του. Ἐκεῖνος ὅμως ἦτον ἀμετάπειστος.

Ἐφυγα καὶ τὸν ἀφήκα νὰ ἐξακολουθήσῃ μόνος του τὴν κριτικὴν του.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΗΣ

Πρόσωπον, γνωρίζον τὰς γλώσσας τοῦ τόπου, ζητεῖ θέσιν γραφείου ἢ λογιστοῦ διὰ τινὰς ὥρας καθ' ἑκάστην. Παρέχεται καὶ ἑγγύησις.
 Ἀπευθυνθῆτε δι' ἐπιστολῆς ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ J. STEF. Poste Française Galata.

**ΕΛ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ
 ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ**

Μὲ τὸ ἄρωμα τῆς σαμιακῆς αἴρας μᾶς ἔφθασε κομψότατον καὶ καλλιτεχνικὸν τὸ « Μικρασιατικὸν » τοῦ 1912 τῆς γνωστῆς ποιητριάδος Ἑλένης Σ. Σβορώνου. Εἰς τὰς πυκνὰς τοῦ ἡμερολογίου τούτου σελίδας ἡ φιλόπονος ἐκδότρια συνεκέντρωσεν ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἠδύνατο νὰ παραταχθῇ προῖον τῶν δοκιμωτέρων καλάμων τῶν λογίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Ὅλη ἡ φιλολογικὴ ζωὴ τοῦ ἔτους, ὅλη ἡ δημιουργικὴ ἐπιστημονικὴ κίνησις, παρελαύνουν εἰς τὰς ὑπερτετρακοσίας τοῦ ἡμερολογίου σελίδας διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν ἀναγνώστην μίαν ὠραίαν εἰκόνα, διὰ νὰ τὸν λικνίσουν, διὰ νὰ τὸν τέρψουν, διὰ νὰ τὸν διδάξουν καὶ νὰ τῷ χαρίσουν τὴν γλυκεῖαν ἀπόλαυσιν, τὴν ὁποίαν τόσον σπανίως εὐρίσκει. Διὰ νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς συγκεντρωθείσης ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τούτῳ ὕλης θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ παραθέσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν λογίων, οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν εἰς αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπλοῦς αὐτῶν κατάλογος θ' ἀπετέλει μακρὰν σειρὰν, δυσκόλως χωροῦσαν εἰς τὴν παρούσαν στήλην.

Ἡ δις Σβορώνου εἶναι ἀξίεπαινος κατορθώνει ἐκ τῆς νήσου, εἰς τὴν ὁποίαν μένει, νὰ παρακολουθῇ τὴν φιλολογικὴν κίνησιν, νὰ διευθύνῃ καὶ ἐκδίδῃ τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ῥιθμίζει τὸ ἔκτον αὐτοῦ ἔτος, βελιούμενον πάντοτε καὶ μετ' ἐλπίδων ἀποβλέπον εἰς τὸ μέλλον. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὀφειλόμενον εἰς μίαν δα. νομίζομεν ὅτι λαμβάνει ἰδιαιτέραν ὄντως ἀξίαν καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ κατακτήσῃ τὴν θέσιν του, ἥτις τῷ προωρίσθη εἰς τὰς Ἑλλ. βιβλιοθήκας.

Θῶρ.

Τὸ ἡμερολόγιον Ε. Σ. Σβορώνου εὐρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἐνταῦθα βιβιοπωλεῖα καὶ τιμᾶται διὰ τὴν Τουρκίαν γρ. 15.

«ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ»

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
 ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
 Διευθυντής και ἀρχισυντάκτης Μ. ΜΟΥΣΕΙΑΝΗΣ ἰατρός.
 Ἐτησίως τόμος 800 περίπου σελίδων.
 ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 40 ΓΡ. ΑΓ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
 10 ΦΡΑΓΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ 10
 Ἡμίσηια τιμὴ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς.
 Τὸ εὐθηνότερον ἐπιστημονικὸν ἑλληνικὸν περιοδικὸν
Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, 6.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από σελίδος 842)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Β', Ο ΠΟΡΟΗΤΗΣ (1451 — 1481)

Μετά την κατάκτησιν της Σερβίας και της Βοσνίας, ο σουλτάνος έστρεψε τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Πελοπόννησον, ὅπου ἤρχον εἰσέτι οἱ δύο τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἀδελφοὶ Δημήτριος καὶ Θωμᾶς. Διὰ τὰ ἐγγὺς δὲ ἐλευθέρως τὰς χεῖρας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του, συνομολογεῖ εἰρήνην μετὰ τοῦ ἡγεμόνου τῆς Ἀλβανίας Γεωργίου Καστριώτου, ὅστις δὲν ἔπαυεν ἀνθιστάμενος κατὰ τῆς τουρκικῆς ἐπικρατήσεως, καί, κατὰ Μάιον τοῦ 1458, ἐκστρατεύει κατὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ κυριεύει τὴν Κόρινθον, καθὼς καὶ ἄλλα τινὰ περὶ αὐτὴν φρούρια. Ἀναγκασθεὶς ὅμως νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν πρὸς βορρᾶν, ὅπου ὁ Καστριώτης, παραδίδων τοὺς ὄρους τῆς εἰρήνης, ἤρχισε νὰ παρενοχλῇ τὰς τουρκικὰς χώρας, συνάπτει εἰρήνην μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν Παλαιολόγων, πρὸς τοὺς ὁποίους, ἀπέναντι βαρυτάτων φόρων, ἀφῆκε τὸ ἥμισυ περιήτου τῆς χώρας, ἦτοι τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνίαν.

Ἐπιστρέφων ὁ Μεχμέτ διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν, τὰς ὁποίας, ἀπὸ τοῦ 1455, ἐκδιώξας, μετὰ πολὺμηνον πολιορκίαν, τὸν τελευταῖον ἐν τῇ πόλει, ἐκ τῆς φλωρεντινῆς οἰκογενείας τῶν Ἀκκαιοῦδων (Acciajuoli) δοῦκα (*) Φράγκον, εἶχε κατακτήσει ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Θεσσαλίας Ὀμάρ. Τοσαύτην δὲ ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ἡ πρωτεύουσα ἐκεῖνη τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος, τὸ ὅποιον, ὅπως πολλάκις ἔλεγεν, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ θαυμάζῃ καὶ νὰ μελετᾷ, ὥστε ἐκ σεβασμοῦ ἀπήγγόρευσε εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ νὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως, εἰς ἣν εἰσῆλθε μόνος μετὰ τῶν οἰκειότερων του μεγιστάνων καὶ στραταρχῶν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θαυμάσας τὰ ἐπ' αὐτῆς περιδλεπτα μνημεῖα, δὲν ἠδυνήθη, ὡς λέγεται, νὰ κρατηθῇ ἐνώπιον τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν μεγαλείου

καὶ κλίνας τὰ γόνατα, προσηυχήθη, συστήσας καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ κάμωσι τὸ ἴδιον. Ἀπερχόμενος δὲ, παρεχώρησε διάφορα εἰς τοὺς κατοίκους προνόμια, καὶ ἀφῆκεν ὀλιγάριθμον ἐκλεκτῆν φρουράν, τὴν ὁποίαν κατέστησεν ὑπεύθυνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχαίων μνημείων.

Μόλις ὅμως ὁ σουλτάνος ἔφθασεν εἰς Σκόπειαν καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἐκκινήσῃ κατὰ τοῦ Καστριώτου, μαθάνει ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἀδελφοὶ Παλαιολόγοι, ἐπαναστατήσαντες, προσέβαλλον τὰς τουρκικὰς χώρας. Τούτου ἕνεκα, συμπιλιωθεὶς καὶ πάλιν μετὰ τοῦ Καστριώτου, ἐπανερχεται, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1460 εἰς Πελοπόννησον καί, νικήσας τοὺς Παλαιολόγους, καταλείπει ὀριστικῶς τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν καὶ καταλαμβάνει ὀλόκληρον τὴν Πελοπόννησον, ἐκτὸς τῆς ὄχυρᾶς Μονεμβασίας, ἣτις, προστατευομένη ὑπὸ τοῦ ἀνδρείου Νικολάου Παλαιολόγου, μικροεξιδέλφου τοῦ τελευταίου αυτοκράτορος, οὐ μόνον ἀπέφυγε τὴν ἄλωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας. Ἐκ δὲ τῶν δύο ἀδελφῶν Παλαιολόγων, ὁ μὲν Θωμᾶς κατέφυγεν εἰς Ρώμην, ὅπου ἔζησε δι' ἐλέους τοῦ πάπα καὶ ἀπέθανε μετ' οὐ πολὺ· ὁ δὲ Δημήτριος, προσδραμὼν πρὸς τὸν σουλτάνον καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον, ἐτιμήθη παρ' αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ὡς κτῆμα μὲν τὴν πόλιν Αἴνον μετὰ τῶν παρ' αὐτὴν ἀλυκῶν, ὡς ἐπίδομα δὲ 6 χιλ. γροσίων ἑτησίως. Μετ' οὗ ὁ σουλτάνος ἐπανεκάμφεν ἐν θριάμβῳ εἰς Ἀδριανούπολιν, ἵνα διαχειμάσῃ καί, ἐνταυτῷ, προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλου σχεδίου του : τὴν κατάκτησιν τῆς περὶ ἧς προείπομεν(*) μικρᾶς ἑλληνικῆς αυτοκρατορίας τῆς Τραπεζοῦντος, ἐνθα ἐδασίλευε τότε ὁ Δαβὶδ Κομνηνός.

Ὁ σουλτάνος, πολιορκήσας ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τὴν πόλιν, ἐπρότεινε εἰς τὸν Δαβὶδ νὰ παραδοθῇ. Παραδοθέντος δὲ τούτου (1461) ἐδόθησαν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐπισημοτέροις ἐκ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ πρὸς κατοικίαν μὲν ἡ Ἀδριανούπολις, πρὸς διατροφήν δὲ αὐτοῦ τε καὶ τῆς πολυαριθμοῦ οἰκογενείας του ἰσοδύως αἱ πρόσοδοι τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν. Μετὰ τούτου ὅμως ἔτη, τῷ 1466, ἐπὶ τῇ ὑποψίᾳ ὅτι εὐρίσκετο εἰς ἐπαναστατικὰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ προμνησθέντος ἀρχοντος τῆς Πελοποννήσου Δημητρίου Παλαιολόγου, ὁ σουλτάνος ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν μετὰ τῶν ὀκτὼ υἱῶν του, μετ' οὐ πολὺ δὲ κατεδίκασε πάντας εἰς θάνατον, ἐνὸς μόνου ἐκ τῶν υἱῶν του, Γεωργίου ὀνόματι, διασωθέντος διὰ τῆς ἐξιλαμίσσεως.

Καταλύσας ὁ σουλτάνος καὶ τὸ τελευταῖον

τούτο τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἔχνος, ἐξεστράτευσε καὶ κατὰ τῆς Βλαχίας, ἣν κατέκτησεν ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου, κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1462. Ἐκεῖθεν δὲ, χωρὶς νὰ χάσῃ καλλόλου καιρὸν, ἐπέρχεται, κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατὰ τῆς Μιτυλήνης, τὴν ὁποίαν κατεῖχον οἱ Βενετοὶ καὶ κατακτᾷ καὶ ταύτην μετὰ εἰκοσιεπτὰ ἡμερῶν πολιορκίαν.

Μετά τὴν κατάκτησιν ταύτην ὁ Μεχμέτ διέκοψεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰς ἐκστρατείας του, διαχειμάζων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ καταγινομένης εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ περιήπτου φερωνύμου δζαμίου τοῦ Φατῆχ Σουλτάν Μεχμέτ Χὰν δζαμισῆ, ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Τὸν περιώνυμον τοῦτον καὶ διάσημον διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ τάφους, τῶν πλείστων ἐκ τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, ναὸν ὁ σουλτάνος Μεχμέτ, ὡς πρὸ ὀλίγου εἶδομεν, εἶχε παραχωρήσει, διὰ τὴν χρησιμεύσῃ ὡς Πατριαρχεῖον, εἰς τὸν πρῶτον μετὰ τὴν ἄλωσιν οἰκουμένικόν πατριάρχην Γεννάδιον. Ἄλλ' ὁ Γεννάδιος δύο μόλις ἔτη παρέμεινε ἐκεῖ, ἀναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ναόν, πέρειξ τοῦ ὁποίου εἶχον σχηματισθῆ ταχέως μουσουλμανικαὶ μόνον συνοικίαι, ἐξ οὗ καὶ ὅλοι οἱ ἐκεῖ πλησίον κατοικοῦντες Χριστιανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μετακομίσωσι. Κατὰ τὸ 1455 λοιπόν, ὁ Γεννάδιος ἐζήτησε παρὰ τοῦ σουλτάνου νὰ τῷ δοθῇ ὡς Πατριαρχεῖον ἡ ἐν τῇ σημερινῇ συνοικίᾳ τοῦ Ποτηρᾶ (Φωτηρᾶ) περιώνυμος ἐπίσης γυναικεία μονὴ τῆς Παμμακαρίστου, εἰς τέμενος καὶ αὐτῆ, τὸ νῦν Φετχιέ δζαμισῆ, μετὰ ἐνάμισυ περιήπου αἰῶνα, τῷ 1586, μεταβληθεῖσα. Τὰς δὲ ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ οἰκούσας καλογραίας μετέφικσεν ὁ πατριάρχης εἰς τὸν ἐν τῇ σημερινῇ συνοικίᾳ Τσαρσαμπᾶ ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ ἐν τῷ Τρούλλῳ, εἰς τουρκικὸν καὶ τούτον εὐκτῆριον, τὸ νῦν Ἀχμέτ-πασᾶ-μετζητί, μεταβληθέντα ἀργότερον.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητῆς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

(*) Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων Σταυροφόρων τῷ 1204 ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν ἐπεληθόντα μετὰ τῶν δεινῶν διαμελισμῶν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους ἰδρῦθησαν καὶ ἐν Ἑλλάδι διάφορα λαϊκὰ δουκάτα, τὸ σπουδαιότερον μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο τὸ μέγα δουκάτον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον περιελάμβανε ὀλόκληρον τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Βοιωτίαν. Τὸ δουκάτον τούτου παρεχωρήθη εἰς τὸν ἐκ Βουργουνδίας Ὀθωνα De la Roshe, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποίου ἤρξεν ἐπὶ ἑκατὸν περίπου ἔτη, μέχρι τοῦ 1308, ὅτε τὸ δουκάτον παρεχωρήθη εἰς τὸν ἐν Σικελίᾳ βασιλεύοντα Ἀραγωνικὸν οἶκον, μέχρι τοῦ 1386, ὅτε περιήλθεν εἰς τὸν ἐκ Φλωρεντίας ἄρχοντα Ραϊμόνδον Ἀκκαιοῦδων. οἱ ἀπόγονοι τοῦ ὁποίου κατεῖχον τὴν χώραν μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1455, ὅτε, κατὰ διαταγὴν τοῦ Μεχμέτ, ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ὀμάρ κατέλαβε τὴν πόλιν.

(*) Ἴδε σελ. τοῦ «Ἀπ' Όλα» 608.

Sauvedent

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 858)

Εἰσῆλθεν εἰς ἓν κατάστημα ἐθνικῶν ἐνδυμάτων καὶ ὁ κ. Λώρης ἐξέλεξε μίαν, τὴν ὠραιότεραν ὄλων καὶ παρεκάλεσε μίαν ὑπάλληλον νὰ βοηθήσῃ τὴν Μυρτώ νὰ ἐνδύθῃ τὴν ἐνδυμασίαν ἐκείνην. Ἀμφότεραι εἰσῆλθον εἰς παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου οἱ ἄνδρες δὲν εἰσῆρχοντο.

Ὅτε ὁ κ. Λώρης εἶδε τὴν Μυρτὴν ἐξερχομένην μετὰ τὴν ὠραίαν ἐκείνην ἐθνικὴν στολήν, τοῦ ἐφάνη ὡς ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἀνθούσης νεότητος, ἣν οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ φαντασθῇ ποιητῆς ἢ ζωγράφου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μυρτὴν, διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς της ἠθοῖα ἡ οποία ἦτο. Ἡ βαθεῖα χαρὰ τῆς ψυχῆς της τὴν ἐκάμνε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἦτο ὠραία. Ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν ὑπὸ τὰ ῥάκη της, εἰς τὴν Ἑταυρίαν τῶν Ρόδων, δυσκόλως θὰ τὴν ἀνεγνώριζον ὑπὸ τὴν νέαν μεταμφίεσίν της. Ἡ ὑχαριστικὴ εἰς τὴν βλέψη. Μέθη χαρᾶς ἐσελάγιζεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της ἡ ζωὴ ἠνθεῖ ἐν αὐτῇ. Ἦτο μία διαφορετικὴ ὑπαρξίς ἣν ὁ κ. Λώρης δὲν ἐγνώριζε, καὶ ἦτις αἰφνιδίως παρουσιάζετο εἰς αὐτόν. Ἐμείνει ἐκθαμβος.

— ὦ! αἱ γυναῖκες, ἐπιθύησε, πῶς μεταβάλλονται διὰ μιᾶς μετὰ τὸ τίποτε! Μία ἐσάρπα, μία γραβάτα, μία ζώνη, μία κορδέλλα ὀλίγον φαρδύτερα τοῦ συνηθούς, ἓν φόρεμα ὀλίγον βραχύτερον . . . εἰς ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἐβλέπατε καθ' ἐκάστην, νομίζετε ὅτι τὴν βλέπετε διὰ πρώτην φορὰν.

Ἡ Μυρτὴ, παρὰ τὴν μετριοφροσύνην της, συνηθάνετο τὸν θρίαμβόν της καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ ἐξέλθῃ οὕτως εἰς τὴν πόλιν. Ἄλλ' ὁ κ. Λώρης, ὅστις ἦτο ἀνὴρ λογικός, ἔρριψεν ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο πῦρ.

— Ἄκουσε ἐμέ, Μυρτὴ. Ἄφησε τὸ φόρεμα τοῦτο διὰ τοὺς Παρισίους. Δὲν θέλω νὰ γίνῃς ἀντικείμενον γενικῆς προσοχῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐντὸς τοῦ σιδηροδρόμου.

Καὶ ἐπειδὴ παρετήρησεν ὅτι αὐτὴ ἐλυπήθη ὀλίγον, εἶπεν :

— Ἐμπρός! Πρὸς τί λυπηθῆσαι, ἀγαπητῆ μου; Θὰ φορέσῃς καὶ πάλιν τὴν μαλλίνην μπλουζά σου, ταῖς κατριλιαῖς κάλτσες σου καὶ τὸ μικρὸ ναυτικὸ καπελάκι σου, διὰ τὸ ὅποιον ἦσο τεσοῦτον ὑπερήφανος χθές, ὅτε τὸ ἐφόρεσες διὰ πρώτην φορὰν. . .

Ἡ ἀναχώρησις.

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ Αὐστριακοῦ Λοῦδ, τὸ ὅποιον ἐξυπηρετεῖ ὄλους σχεδὸν τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου, σταθμεύει ἐπ' ὀλίγας πινὰς ὥρας εἰς τὴν Κερκυραν, ὅπως ἀποβιβάσῃ καὶ παραλάβῃ ταξιδιώτας.

Οἱ δύο μας ταξιδιώται ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὀλίγα τινὰ λεπτὰ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐν εὐμέγεθες κιβώτιον περιεῖχεν ὅλα τὰ διὰ μίαν νέαν χρειώδη, ἦτις ἀνεχώρει ἐκ τῆς πατρικῆς της οἰκίας, χωρὶς νὰ παραλάβῃ οὐδὲ ἓν μανδίλιον, καὶ διὰ τὰ ὅποια ἐφρόντισεν ὁ κ. Λώρης ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Ἐπειδὴ τὸ πῦχος ἦτο ἀρκούντως δριμύ καὶ ὁ κ. Λώρης ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἀδριατικὴ αὖρα εἶναι ἐπικίνδυνος, μάλιστα ὅταν ἀνέη ἀνατολικὸς ἄνεμος, ὠδήγησε τὴν νεαρὰν συνοδὸν του εἰς τὸ διὰ τὰς κυρίας προωρισμένον διαμέρισμα.

— Πήγαινε νὰ ἀναπαυθῆς, τῆ εἶπεν, ἡ ἡμέρα σὲ ἐκούρασε πιστεύω πολύ. Τὸ πλοῖον φαίνεται θὰ χοροπηδήσῃ πολὺ ἐπὶ τῶν κυμάτων καὶ εἶναι προτιμότερον νὰ εἶναι τις κατακεκλιμένος ἢ ὄρθιος ἐν καιρῷ τρικυμίας. Ἄλλὰ τοιμῆθητι ἦσυχος, καὶ ἂν τὴν πρωΐαν ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς θὰ ἔλθω νὰ ἐπάρω.

— Κόπος μάταιος, ἠξέυρετε ὅτι ἐξυπνῶ τὸ πρωὶ μετὰ τοὺς πετεινοὺς· ἐγὼ ἔσας ἀναμένω ἐπὶ τοῦ προσθίου ἐξώστου. Καληνύκτα σας, κύριέ μου.

— Καλὴν νύκτα, φυλάτῃ μου.

Μετὰ τὰς συγκινήσεις καὶ τοὺς κόπους τῶν δύο τελευταίων ἡμερῶν, ἡ Μυρτὴ εὐρίσκατο ὑπὸ τὸ κράτος νευρικῆς ἐξαντλήσεως, ἦτις ἐμετρίασεν ὀρεκτικὴν τὴν συνήθη της δραστηριότητα. Εἰς τὴν ἐξάντλησιν ταύτην προσετέθη καὶ ὁ βαυκαλιστικὸς λιχνισμὸς τοῦ πλοίου ἐπὶ τῶν εὐκινήτων κυμάτων, καὶ

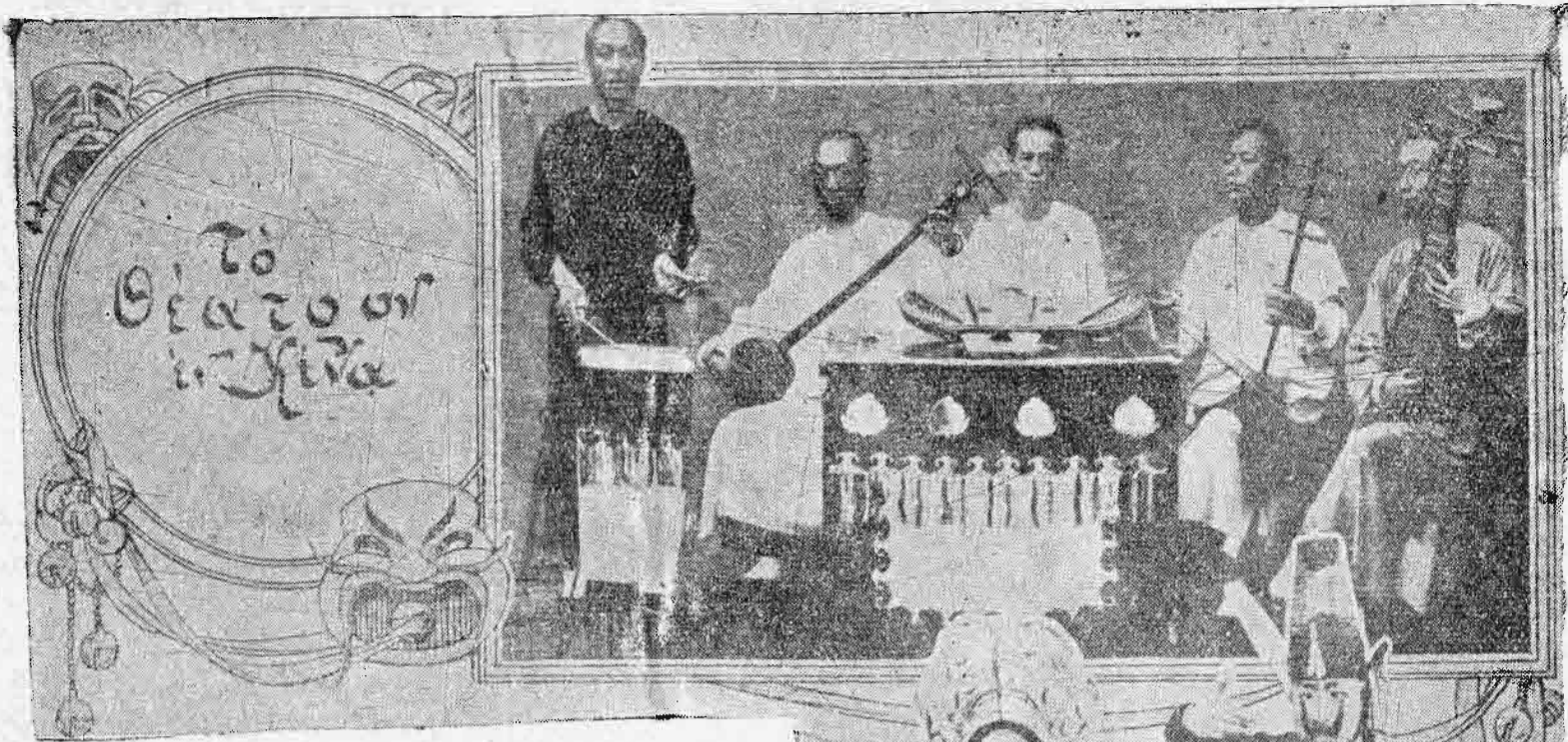
τὸ ἀβληχρὸν φῶς τοῦ διαμερίσματος τοῦ πλοίου, ὥστε ἡ Μυρτὴ ἀπεκοιμήθη τὸν βαθὺν ἐκεῖνον ὕπνον, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς τὴν νεότητα, καὶ δὲν ἐξύπνησε τὴν ἐπομένην ἢ πολὺ ἀργότερον τῆς ὑποσχεθείσης ὥρας.

Ἄλλ' ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἣν ἠθοῖα ἡ οποία ἦτο, εἶδεν, ἦτο τοιαύτη, ὥστε πολὺ ἀπέειχεν ἀπὸ τοῦ νὰ φανῇ αὐστηρὸς διὰ τὴν καθυστέρησίν της.

Ἡ Μυρτὴ εἶχε φορέσει τὸ ταγερὸ φόρεμά της, τὸ ὅποιον ὁ ῥάπτης της παρέδωσε τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐφευγεν ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου, καὶ τὸ ὅποιον ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ γαλὶ ἀναβολὴν. Τὸ περιετήριόν της ἦτο πολὺ κλειστὸν καὶ μόλις ἐφάνετο ἐκ βαθέως κυανοῦ χρώματος λαιμοδέτης της ἐφ' οὗ ἐλαμπεν ὠραιότατη ἐκ ταξίου καρφίς. Ἐφόρει μικρὸν κυκλοτερῆ πῖλον πρασίνου καὶ ἐρυθροῦ χρώματος μετὰ ὠραιότατον πτερόν ἐρωδιῶ, κλίνοντα ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτός. Τὸ θαυμασιώτερον ὅμως, τὸ ὅποιον ὁ κ. Λώρης δὲν ἐπίστευσε νὰ εἶναι ὡς τὸ παρετήρησε δύο φορὰς, ἦτο ὅτι ἐφόρει καὶ χειρῶν χρώματος βαθυτέρου τοῦ φορέματός της, καὶ τὰ ὅποια ὁ κ. Λώρης εἶχεν ἀγοράσῃ τὴν προτεραίαν, ἐκ τινος καταστήματος τῆς Κερκύρας. Οὕτω ἡ Μυρτὴ ἐνδεδυμένη ἀπετέλει ἓν τι ὄλον τέλειον καὶ θελκτικόν.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ἸΚΑΙ
ΘΙΑΣΟΣ ΚΙΝΕΖΩΝ

ΚΩΜΩΔΩΝ

Fraîcheur - Blancheur - Jeunesse - Souplesse

Crème Orientale Myrides

Le plus puissant embellissement de la
peau du visage, destinée à blanchir,
purifier et conserver la peau.

Dépôt général:
Pharmacie Myrides, Constantinople

ΓΑΝΕΚΔΟΤΟΝΙ

Πότε πρέπει νὰ κανονίζονται τὰ ὥρολόγια τοῦ θυλακίου. — Εἰς τι συνέδριον τῶν ὥρολογοποιῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ «πότε πρέπει νὰ κανονίζονται τὰ ὥρολόγια». Τὸ ζήτημα εἶναι μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ὥρολογοποιούς.

Οἱ περισσότεροι ἰσχυρίζονται νὰ κανονίζονται τὰ ὥρολόγια τῶν τῶν ἑσπέρας, πρὶν ἢ κατακλιθῶσι. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ ὥρολόγια εἶναι ἤττον ἐκτεθειμένα εἰς τοὺς κινδύνους τῆς θραύσεως ἐκ τῆς θερμοκρασίας, ἢν ἐκ τοῦ

σώματος προσέλαβον. Τὴν πρωΐαν, ὅτε τὰ ὥρολόγια ἔχουσι τὴν φυσικὴν τῶν θερμοκρασίαν, εἶναι ἤττον ἐκτεθειμένα εἰς τοὺς κινδύνους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, τὸ ὥρολόγιον χρησιμοποιεῖται ἀκαταπαύστως, μετατίθεται συχνάκις, ἀκαταπαύστως ἀλλάσσει θερμοκρασίαν καὶ οἱ τροχοὶ τοῦ ἀλλάσσουν ἀκαταπαύστως τὴν πρὸς ἀλλήλους σχετικὴν θέσιν, ὅπερ εἶναι κινδυνῶδες ἐν τῇ κινήσει αὐτῶν.

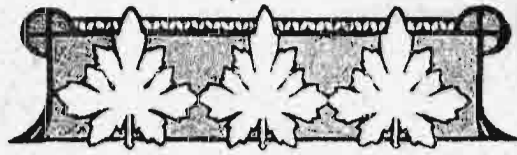
Κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως ὄλων τούτων τῶν λόγων, τὸ συνέδριον ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ καταλληλότερα ὥρα πρὸς κανονισμόν τῶν ὥρολογίων εἶναι ἡ πρωΐα.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Πάντα στὰ κάτασπρα ἄντυμἐνη τρέχεις στὸ δρόμο δλη χαρὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος ποῦ διαβαίνει σὲ βλέπει καὶ σὲ λαχταρᾷ.

Κ' ἐγὼ περνῶ καὶ σὲ κυττάζω, νοιώθω ἄστὰ στήθημου κακό, περνῶ καὶ κρυφαναστενάζω γιατί ἔχω ἓνα μυστικό.

Κ' ἐκεῖ ἀναμειγῆς τοῦ δρόμου καὶ σύ, ἀγάπη μου χρυσῆ, ἂν εἴξευρες τὸ μυστικό μου, μπορεῖ νὰ στέναζες καὶ σύ.

Η ΜΟΔΑ

ΚΥΝΗΓΙ

Δέν ξέριτε τί σκληρόκαρδη
 ποῦ εἶναι μιά μικροῦλα.
 Πέρνει τὸ τουφεκάκι της
 καὶ τρέχει στὰ βουνά,
 πηδᾷ τοὺς βράχους τοὺς ψηλοῦς,
 σὰν νᾶταν βοσκοποῦλα
 καὶ μπᾶμ καὶ μποῦμ νὰ κυνηγᾷ
 ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀρχινᾷ.
 Ὅποιο πουλάκι τὴν ἰδῆ
 γελιέται τὸ καῦμένο
 καὶ στὸ κλαδάκι κάθεται
 γιὰ νὰ τὴν κελαδήσῃ.
 Καὶ πέφτει τὸ κακόμοιρο
 σὲ λίγο πληγωμένο
 κι' ἀνοιγοκλεῖ τὸ στόμα του
 ὡς ποῦ νὰ ξεψυχήσῃ.
 Προχθὲς ποῦ γίριζα καὶ γῶ
 μὲ βρῆκε μοναχὸ
 ἐκεῖ ὅπου κατέβαινα
 σὲ κάποιον μονοπάτι
 καὶ μὲ πληγώνει ὅσῃν καρδιᾶ
 τὸ δόλιο τὸ πτωχό.
 Μὲ τὸ τουφεκί τὰ πουλιά
 καὶ μένα μὲ τὸ μάτι.

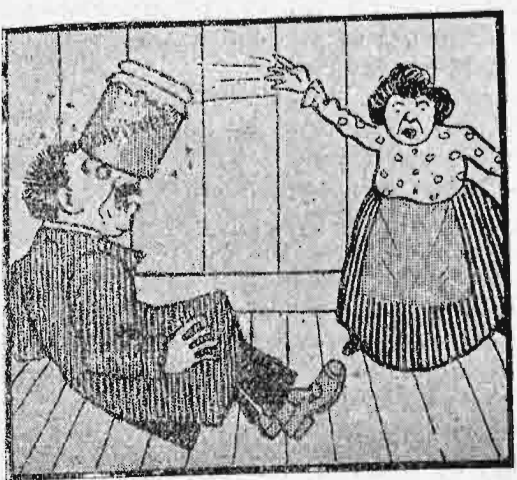
Κοστὸν ταγιέρ [μὲ δρα[πάρμ] γαρνι-
 σμένο μὲ βελουδένιες πάντες. Καπέλλο] ἐκ
 κιστορίου μὲ πένναις φανταζί.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος ἐπ' εὐκαιρία
 τοῦ εἰς Παρισίους ταξιδίου του.

☞ Ὅλοι πρέπει ν' ἀγοράσητε τὸ ἐκδοθῆσόμενον
 Ἡμερολόγιον « ΑΠ' ΟΛΑ 1912 ». ☞

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΑΜΟΣ . . . ΕΚ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Είχον νυμφευθῆ ἔκ . . . συμφέροντος.

Ὁ μὲν σύζυγος Ἰωάννης Νικητίδης ἦτο ἀνὴρ ἡλικίας 48—50 ἐτῶν, μὲ κόμην καὶ γένεια λευκόφαια καὶ γνωστὸς εἰς τοὺς ἐμπορικὸς καὶ χρηματιστικὸς κύκλους ὡς εἷς ἐκ τῶν πολυταλάντων τραπεζιτῶν τῆς πόλεώς μας· ἡ δὲ σύζυγος Εὐρυδίκη ἦτο νέα, ἡλικίας 20 ἐτῶν, ξανθὴ, ὑψηλὴ, εὐειδής, ἐπὶ πλεόν δέ, τὸ καὶ σπουδαιότερον, πολύφρονος.

Ὁ γάμος αὐτῶν ἀπεφασίσθη τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσῃ τοῦ πατρὸς τῆς Εὐρυδίκης, ὁ ὁποῖος, μὲ ὄλας τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς του, ἐπέμεινεν εἰς τὴν σύναξιν τοῦ γάμου τούτου, μὴ θέλων, ὡς αὐτὸς διίσχυρίζετο, ν' ἀπολέσῃ ἔνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας, τόσον καλὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν εὐτυχῆ ἀποκατάστασιν τῆς κόρης του Εὐρυδίκης.

Αἱ πρῶται ἡμέραι ἀπὸ τοῦ γάμου διήλθον ἐν ἡρεμίᾳ. Τὸ ἀρτιπαγὲς σκάφος τῶν δύο νεονύμφων εἶχεν ἀπάρει ἐκ τοῦ λιμένος ἐν πλήρῃ νηνεμίᾳ, φερόμενον πρὸς τὸν ὠκεανὸν τοῦ βίου, τὸν πολυτάραχον καὶ τρικυμιώδη, χωρὶς οὐδὲν νέφος νὰ ἐπιφαίνηται ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, προαγγέλλον τὴν φοβερὰν καταγίδα.

Ἄλλως τε, αἱ πρῶται ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραι εἶναι πάντοτε πλήρεις πρωτοφανῶν καὶ ἀγνώστων τέως ἐντυπώσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἡδύτης ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν.

Γεύματα, δῶρα, συγχαρητήριοι ἐπισκέψεις καὶ ἀντεπισκέψεις ἀπασχολοῦσι τοὺς νεονύμφους ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν δίδεται εἰς αὐτοὺς καιρὸς νὰ γνωρισθῶσιν ἀλλήλους, ὅταν μάλιστα ὁ ἱερὸς δεσμός, ὁ συνδέσας αὐτοὺς, εἶχεν ἐλατήριον τὸ συμφέρον.

Τρεῖς μῆνες εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των.

Ἡ πλήξις καὶ ἡ ἀνία ἤρχισαν ἤδη νὰ κατατρώγωσιν, ὡς σκόληξ ἀόρατος, τὴν τρυφερὰν καρδίαν τῆς Εὐρυδίκης· τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τὸ ἄλλοτε εὐχαρὶ καὶ μειδιῶν, ἤρχισεν νὰ σκυθρωπάξῃ, τὸ δὲ βλέμμα τῆς, τὸ ἄλλοτε ζωηρὸν καὶ ἐκφραστικόν, προσηλοῦτο ἐπὶ ὄραν πολλὴν ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον ὑπενθύμιζεν εἰς αὐτὴν τὴν πατρικὴν στέγην καὶ ἰδίως τὴν μητέρα τῆς, ἣτις εἶχε συνειθίσει αὐτὴν εἰς θωπείας καὶ φιλήματα.

Ἡσθάνετο οὖν εἶχεν ἀνάγκην τῶν τρυφερῶν τούτων θωπειῶν τῆς μητρὸς τῆς, τὰς ὁποίας, φεῦ! δὲν ἀντικατέστησαν αἱ συζυγικαὶ θωπείαι. . .

Καὶ διὰ τοῦτο, ὁσάκις μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς τῆς ἢ ὁσάκις ἡ μήτηρ ἐπισκέπτετο τὴν κόρην τῆς, αὕτη ἐρρίπατο εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς καὶ ἀνελύετο εἰς θερμὰ δάκρυα, χωρὶς ποτε νὰ ἐξέλθῃ τῶν χειλέων τῆς λέξις παραπόνου ἢ μεμψιμοιρίας.

Ἐσπέραν τινά, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἡ Εὐρυδίκη ἐτόλμησε νὰ προτείνῃ εἰς τὸν σύζυγόν τῆς νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ θέατρον, ὅπου οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των εἶχον μεταβῆ.

Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ὁ Ἰωάννης ἠγέρθη ἀπαθῆς, μὲ τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλακίων τῆς περισκελίδος του καὶ ἀπήντησε ξηρῶς:

— Δὲν χάνω ἐγὼ τὸν ὕπνον μου χάριν τοῦ θεάτρου!

Καὶ συγχρόνως, χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἄλλην λέξιν, διηυθύνθη πρὸς τὸν κοιτῶνά του διὰ νὰ κοιμηθῆ.

Οὕτως ὁ βίος αὐτῶν διήρχετο μονότονος· ὁ σύζυγος ἀπουσίαζε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ Εὐρυδίκη καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἔμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὅτε μὲν παίζουσα κλειδοκύμβαλον, ὅτε δὲ ἀναγινώσκουσα ἐφημερίδας καὶ ἄλλοτε ὄνειροπολοῦσα· τὴν δ' ἐσπέραν οἱ δύο σύζυγοι ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἀντήλλασσον δὲ ὀλίγας τυπικὰς λέξεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ, μεθ' ὃ ὁ Ἰωάννης διηυθύνετο εἰς τὸν κοιτῶνά του, ἀφίνων μόνην τὴν σύζυγόν του.

*
* *

Ὁ χρόνος παρήρχετο, χωρὶς οὐδεμίαν μεταβολὴν νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν βίον τῶν δύο συζύγων.

Ἡ λύπη, ἣτις εἶχε πλήξει τὴν καρδίαν τῆς Εὐρυδίκης ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ γάμου τῆς, ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐκδηλοῦται καταφανέστερον.

Τὰ δάκρυα ἐπλημμύρουν διαρκῶς τοὺς ὠραίους ὀφθαλμούς τῆς, ἡ δὲ μήτηρ τῆς ἤρχισεν ἤδη ν' ἀνησυχῆ διὰ τὴν ὑγείαν τῆς θυγατρὸς τῆς, τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τούτου ἤρχισεν ἀπὸ τινος νὰ ἐπισκέπτεται συχνότερον ἢ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν γάμων τῆς.

Πολλάκις μάλιστα διήρχετο ὅλην τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς κόρης τῆς.

Ἡμέραν τινά, λόγου γενομένου περὶ τοῦ μονοτόνου βίου καὶ τῆς πληκτικῆς μοναξίας, ἐν ἣ διέρρεεν ὁ βίος τῶν δύο συζύγων, ἡ μήτηρ, θέλουσα νὰ παρηγορήσῃ τὴν κόρην τῆς διὰ τὴν μοναξίαν καὶ τὴν μόνωσιν, τῇ εἶπεν:

— Ὀλίγη ὑπομονὴ χρειάζεται, κόρη μου, ὡς πού νὰ γίνῃς μητέρα καὶ θὰ διασκεδάξῃς μὲ τὸ παιδάκι σου.

Ἡ Εὐρυδίκη ἀνελύθη εἰς δάκρυα πικρὰ.

Ἄκουσίως ἡ μήτηρ τῆς ἔθιξε ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἡ Εὐρυδίκη οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ θίξῃ.

— Ἄ! ὄχι . . . ποτὲ δὲν θὰ γίνω μητέρα! ἀνεφώνησε.

Καὶ μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς τῆς, ὡσεὶ θέλουσα νὰ κρύψῃ τὴν ταραχὴν τῆς. . .

Ἄλλ' ἡ μήτηρ τῆς ἠννόησε τὰ πάντα. Χωρὶς δὲ νὰ εἶπῃ ἄλλην λέξιν, ἐθώπευσε τὴν κόρην τῆς, ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν τῆς, ἠσπάσθη αὐτὴν μετὰ μητρικῆς στοργῆς καὶ ἔπεισεν αὐτὴν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν. . .

Τὴν ἐπιούσαν ἡ Εὐρυδίκη Νικητίδου ἐπέδιδεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐπὶ διαζεύξει ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΣΠΥΡ. ΤΖΑΝΝΟΤΗΣ

➔ ΑΣΤΕΙΑ ➔

Μετὰ διετὲς ταξίδιον ὁ νεαρὸς εὐπατρίδης Νικόλ Χατότον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ ὑπηρετὴς τὸν ἀνέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν μαυροφορεμένος. Τὸν ἐχαιρέτησε μὲ ὕψος σοβαρὸν. Ὁ ταξιδιώτης τὸν ἠρώτησε:

- Μήπως ἔχουμε κανὲν δυσάρεστον, Τζίμ;
- Μάλιστα, κύριε, ἡ κίσσα μας ψόφησε.
- Ἀπὸ τί ψόφησε;
- Φαίνεται ἔφαγε πολὺ ἀλογατίσιο κρέας.
- Καὶ ποῦ τὸ ἦρε;
- Εἰς τὸν σταῦλον, κύριε.
- Λοιπὸν, ἐψόφησαν καὶ τὰ ἄλογα;
- Μάλιστα, κύριε, κατὰ τὴν πυρκαϊάν.
- Ποίαν πυρκαϊάν;
- Τῆς οἰκίας μας, κύριε.
- Καὶ πότε κήκε;
- Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς κηδείας.
- Ποίας κηδείας; ποίας κηδείας;
- Τῆς μητρὸς σας, κύριε.
- Καὶ ἀπὸ τί ἀπέθανεν ἡ ταλαίπωρὸς μου μήτηρ;
- Ἀπὸ συγκίνησιν, κύριε, ὅταν τῆς ἔφεραν τὸ πτώμα τοῦ πατρὸς σας.
- Λοιπὸν ἀπέθανε καὶ ὁ πατὴρ μου; Καὶ ἀπὸ τί;
- Ἡτύοκτόνησε μετὰ τὴν πτώχευσίν του.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

Συμπεριφορά κατά τὰ γεύματα.

Οί κύριοι πρέπει νὰ προσέχουσι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, ὅπως μὴ λείψῃ τι ἐκ τῆς κυρίας, τὴν ὁποίαν συνοδεύουσι. Δὲν θὰ καθήσωσι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, εἰ μὴ ἀφοῦ αὐταὶ καθήσωσι, καὶ θ' ἀνοίξωσι τὸ μίκτρον μετὰ τὴν κυρίαν.

Κανεῖς δὲν πρέπει ν' ἀνοίξῃ τὸ μίκτρον πρὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Δὲν πρέπει νὰ τρώγουν μετὰ τὰ γάντια, τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦν αἱ κυρίαι προτοῦ ἀνοίξωσι τὸ μίκτρον τῶν. Ἄν φέρωσι μακρὰ γάντια, δύνανται ν' ἀνοίξωσι μόνον τὸ μέρος τῆς χειρὸς καὶ ν' ἀφήσωσι τὸ μέρος τοῦ βραχίονος.

Μὴ κρεμάτε ποτὲ τὸ μίκτρον οὔτε ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ οὔτε ἀπὸ τοῦ στήθους· σὰς δὲν πρέπει νὰ φαίνεται καν, ἀλλὰ νὰ μένῃ ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τότε μόνον θὰ τὸ σηκώνετε ὅταν πρόκηται νὰ σκουπίσετε τὸ στόμα.

Μὴ περιμένετε διὰ ν' ἀρχίσετε νὰ τρώγετε ὅπως ὅλοι σεβρινοῦσθε.

Εἰς τὴν τράπεζαν πρέπει νὰ κἀθεταὶ τις εὐθιυτενῶς τὸ σῶμα δὲν πρέπει νὰ ἐγγίξῃ τὴν τράπεζαν, οὔτε οἱ ἀγκῶνες· μόνον οἱ πήχεις τῆς χειρὸς δύνανται νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἄν καὶ εἶναι καθήκον τῶν κυρίων νὰ μὴ ἐνοχλῶσι τὰς παρ' αὐτῶν καθήμενας, δὲν πρέπει οὔτοι νὰ περιορίζωσι τὰς κινήσεις τῶν χειρῶν τῶν, διότι καθίστανται γελοῖοι.

Μὴ ζητήσετε δις σοῦπαν· ἐπίσης δὲν εἶναι καλὸν νὰ κενόνετε τὸ πινάκιόν σας τελείως, διότι τότε θ' ἀναγκασθῆτε νὰ τὸ κλίνετε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν καλῶν τρόπων.

Ὁ δαιτημῶν δὲν πρέπει νὰ ἐγγίξῃ καν τὸ πινάκιόν του, ἀλλὰ ν' ἀφήσῃ ὅπως ὁ ὑπηρέτης τὸ σηκῶσιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Ὁμοίως ὅταν τελειώσῃ τὸ φαγητόν, ὁ δαιτημῶν δὲν πρέπει ν' ἀπομακρύνῃ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τὸ νέον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔφερον, χάριν διασκεδάσεως.

Τὸ κοχλιάριον, ἀφοῦ τελειώσῃ ἢ σοῦπα, τίθεται ἐντὸς τοῦ πινακίου.

Μὴ φανῆτε ὅτι ἐπισκοπεῖτε τὴν τράπεζαν καὶ τὰ σκεῦή της· αὐτὸ θὰ κάμῃ πάντοτε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν.

Μὴ παρατηρεῖτε τοὺς τρώγοντας, οὔτε ὅταν

σεβίρουνται, διότι κινδυνεύετε νὰ φανῆτε, ὅτι ἀνακοίνετε τὴν ἰκανότητά των, ἢ ἐποφθαλμιᾶτε τὸ τεμάχιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν.

Μόνον ἡ οἰκοδέσποινα, χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἐπιβλέπει, ἔχει καθήκον νὰ ἐπιβλέπῃ τὸ πᾶν καὶ μόνον ἐκεῖνη εἰμπορεῖ νὰ παρατηρήσῃ εἰς τινα τῶν δαιτημῶν, ὅτι δὲν ἐπῆρεν ἀρκετόν· καὶ τοῦτο πρᾶττει μόνον εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κἀθίηται πλησίον της.

Μὴ ἐκδηλώσετε δυσανεξίαν, μὴ παραπονεθῆτε οὔτε εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἂν σὰς λείψῃ τι· ζητήσατέ το ἀπλῶς ἄνευ κρίσεως.

Μὴ δείκνυσθε λαίμαργος, ἀλλὰ καὶ μὴ φαινεσθε ὅτι εὐρίσκετε τὴν μαγειρικὴν ἀνεπιτυχίην.

Καθ' ἣν στιγμὴν τρώγετε, ὁμιλεῖτε ὀλίγον, ἀλλ' ἀπαντᾶτε εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὰς ὁμιλοῦν.

Ὁ κύριος πρέπει νὰ εἶναι πολὺ διαχυτικὸς πρὸς τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι κἀθίηται πλησίον του καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὰς ἐγνώρισε πρὸ ὀλίγου.

Οὐδέποτε κόπτετε τὸ ψωμί μετὰ τὸ μαχαίριον, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὴν χεῖρα μὴ ἀποσπᾶτε ἀπὸ τὸ ψωμί, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετε ἔμπροσθεν σας, πολλὰ τεμάχια. ἀλλὰ μόνον ἀνά ἓν, ἐκεῖνο δηλ. τὸ ὁποῖον ἀμέσως θὰ φάγετε.

Τὸ κρέας μὴ κόπτετε πρῶτον εἰς πολλὰ μικρὰ τεμάχια, ἀλλὰ κόπτετε ἐκάστοτε καὶ ὅσον θὰ φάγετε.

Διὰ τῆς ἀριστερᾶς μετὰ τὸ περόνιον θὰ κρατηθῇ ὅλο τὸ κρέας, ἐκ τοῦ ὁποῖου θ' ἀποκοπῇ διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ τεμάχιον.

Τὸ περόνιον κρατεῖται διὰ τῆς ἀριστερᾶς, τότε δὲ μόνον περνᾷ εἰς τὴν δεξιάν, ὅταν τρώγομεν τροφάς, αἱ ὁποῖαι δὲν κόπτονται, ἀλλὰ θραύονται· ὡς αὐγά, γλυκύσματα, ψάρια, χορταρικά καὶ σαλάταν.

Τὰς κινήσεις τοῦ περονίου καὶ μαχαίριου διευθύνει ὁ δείκτης ἐκάστης χειρὸς, ὅστις ἠπλομένος στηρίζεται ἐπὶ τῆς ράχως ἐκάστου.

Ἀφοῦ χρησιμοποιήσετε τὸ περόνιον καὶ τὸ μαχαίριον, τὰ ἀκουμπᾶτε εἰς τὰ πλευρὰ τῆς παροπίδος. Μὴ χρησιμοποιεῖτε ποτὲ τὸ μαχαίριον διὰ νὰ φερετε δι' αὐτοῦ τὰς τροφάς εἰς τὸ στόμα. Ἐὰν τρώγετε τυρόν, χρησιμοποιήσατε τὸ μαχαίριόν σας διὰ νὰ θέσετε ἐκαστον τεμάχιον ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ψωμίου, τὸ ὁποῖον θὰ φάγετε.

Τὸ βούτυρον καὶ τὸ τυρὶ εἶναι τὰ μόνα, τὰ ὁποῖα δύναται τις ν' ἀπλώσῃ ἐπὶ τοῦ ψωμίου.

Μὴ μεταχειρισθῆτε τὰ ἰδιὰ σας κοχλιάρια καὶ περόνια διὰ νὰ λάβετε φαγητόν τι ἀπὸ τὴν ἀπλάδα. Ἄν δὲν ὑπάρχουν ἐπ' αὐτῆς, ζητήσατε ἢ προτιμήσατε νὰ μὴ πάρετε.

Μὴ σπογγίζετε ποτὲ τὸ πινάκιόν σας. Τὴν σάλτσα μὴ μαζεύετε μετὰ τὸ ψωμί, ἀλλ' ἀπλώσετε αὐτὴν μετὰ τὸ μαχαίριον εἰς τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον θὰ φάγετε. Εἶναι ἐνδειξις ἀμελείας καὶ κακῆς ἀνατροφῆς νὰ θέσετε τὸ ψωμί σας ἔστω καὶ μετὰ τὸ περόνιον εἰς τὸ πινάκιόν σας.

Τ' αὐτὰ ἀλλὰ ποτὲ τρώγονται μετὰ μικρὰ κοχλιάρια. Δὲν πρέπει νὰ βουτῶμεν τὸ ψωμί εἰς τ' αὐγά, οὔτε τὰ πιασῶτα εἰς τὸ κρασί ἢ τὴν κρέμον.

Καλὸν εἶναι νὰ θραύετε τὸ κέλυφος τῶν ἀγρῶν ἀφοῦ τὰ φάγετε.

Μὴ χειρονομῆτε μετὰ τὸ περόνιον ἢ τὸ μαχαίριον εἰς τὴν χεῖρα.

Διὰ νὰ καθαρίσετε τὰς ὀφθαλμούς, μεταχειρισθῆτε περόνιον καὶ μαχαίριον. Κατ' ἀρχάς κόπτετε τὸ ὅλον εἰς τέσσαρα τεμάχια, κατόπιν κρατοῦντες ἓν ἐξ αὐτῶν διὰ τοῦ περονίου τὸ ἀποφλυοῦτε μετὰ τὸ μαχαίριον.

Ὅταν μοιράζεσθε ὀφθαλμὸν μετ' ἄλλου, φροντίσατε νὰ τοῦ δώσετε τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἡ οὐρά.

Τοὺς πυρήνας θέσατε διὰ τοῦ μικροῦ κοχλιαρίου ἀπὸ τοῦ στόματός σας εἰς τὸ πινάκιον.

Ὅλα τὰ ὀπωρικά, γλυκύσματα, πιτφοῦρα τρώγονται μετὰ τὸ περόνιον, ἐξαιρέσει τῶν ξηρῶν γλυκυσμάτων, τὰ ὁποῖα τρώγονται διὰ τῆς χειρὸς.

Ὅταν ἀφίνετε τὰ μαχαιροπήρουνα εἰς τὸ πινάκιον, πρέπει νὰ τοῖς δώσετε θέσιν ὀριζοντίαν, τοῦθ' ὅπερ ἐξασφαλίζει ἀπὸ δυσάρεστα ἐπεισόδια.

Ἄν πῆσῃ ἐκ τραπέζιου σκεῦος, μὴ τὸ σηκώσετε, αὐτὸ εἶνε φροντίς τοῦ ὑπηρετοῦ, ἂν ὅμως τὸ γεῖμα εἶναι φιλικόν, σηκώσατέ το σεῖς καὶ ἀρκεσθῆτε νὰ σπογγίσετε τὰ ἄκρα τοῦ μετὰ τεμάχιον ψωμίου.

Μὴ τρώγετε οὔτε γρηγορώτερον οὔτε ἀργότερον τῶν ἄλλων· φροντίσατε νὰ τελειόνετε μᾶζι μετὰ ὅλους.

Πίνετε μετὰ διάκρισιν καὶ ἄνευ θορύβου· μὴ συγγροῦτε τὰ ποτήριά σας μετὰ τῶν ἄλλων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν ταμεῖον ἀπεστάλη νέα συνεισφορὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων 200 λιρῶν. Τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀμερικῆς σταλέντων χρημάτων ἀνέρχεται εἰς 1100 λίρας Ἀγγλίας.

— Ἡ ἑλλ. κοινότης Μάντσεστερ ἀπέστειλεν 25 λίρας, ἡ κοινότης Λόουελ τῆς Ἀμερικῆς φρ. 257.50 καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ἁγίου Λουδοβίκου φρ. 515.65.

— Ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὁμοθυμῶς ἐξήρθη ἡ φιλογένεια τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, οἵτινες εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἐκκλησία, ἐπιδεικνύουν ἑναργῶς τὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθητήματα τῶν.

— Ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ἀγγέλλοντος ὅτι ὁ ἐν Χάφσα ἀρχιερατικὸς αὐτοῦ ἐπίτροπος ἐδάρη ὑπὸ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

— Ἀγγέλλουσιν ὅτι ἐν Ρόδῳ σκηναὶ ἔκτροποι ἐγένοντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινῶν Τούρκων στρατιωτῶν.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῶν Δύο Σωμάτων συνεζητήθη ἡ ἀπάντησις τῶν Πατριαρχείων εἰς τὸν κυβερνητικὸν ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν ἐθνοτήτων μασβατῶν. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπι-

τροπῆς, ἣτις καὶ ἰδιοφώνως ἐγένετο ἀποδεχτή. Ἐνεκρίθη νὰ σταλῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τακτικόν, δι' οὗ νὰ παρακαλῆται αὕτη ὅπως ἀποδεχθῇ καὶ τὰ λοιπὰ αἰτήματα.

— Κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ἀγγέλλοντος ὅτι τοὺς εἰς Θεσσαλονίκην καταφυγόντας Ἑλληνας μαθητάς, ὧν τὴν σχολὴν κατέλαβον διὰ τῆς βίας οἱ ρουμανίζοντες, ἐτοποθέτησε προσωρινῶς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Θεσσαλονίκης.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰργάσθη διοικητικῶς.

— Ἀνεγνώσθησαν ἐπὶ Συνόδου γράμματα τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ὄρους ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀντικανονικῆς στάσεως τοῦ ρωσικοῦ Κελλίου ἀπέναντι τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων. Ἐνεκρίθη νὰ συστηθῇ εἰς τοὺς διευθύνοντας τὸ Κελλίον Γεωργιανούς ὅτι ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καθεστῶς.

— Μητροπολίτης Ρασκοπρεσρένης ἐξελέγη ὁ πρωθιερεὺς τῆς σερβικῆς πρεσβείας κ. Γαβριήλ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες. — Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἐν Βιρτυτῶ καλοῦ νέου κ. Πασχάλη Γκασσοπούλου, μηχανικοῦ, μετὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Στεφάνῳ χρηστῆς δεσποινίδος Ὑπατίας Τσαούσογλου, οἷς καὶ συγγαίροντες, εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ τὴν διὰ τοῦ Ὑμεναίου ἔνωσιν.

— Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ κ. Σωτηρίου Κυριακίδου μετὰ τῆς μεμορφωμένης καὶ πλήρους πολλῶν χαριτῶν δος Οὐρανίας Π. Καλογνώμου, τελεσθέντας ἐν Νικομηδείᾳ τῇ 20 ἡμέρᾳ. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας ἀπευθύνομεν τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια μετὰ τῆς εὐχῆς ὅπως ταχύτατα στέψη αὐτοὺς ὁ Ὑμεναίος.

Θάνατοι. — Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ Κλ. Ι. Κουμαριανοῦ, ἱατροῦ, ἐπισυμβάντα μετὰ βραχείαν νόσον ἐν Ὁρτάκιοι. Ἡ κηδεῖα τοῦ μεταστάντος ἐγένετο τῇ Δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐπιβάλλουσα. Τοῖς συγγενέσι τοῦ μακαρίτου ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

— Τῇ 22 Νοεμβρίου ἀποθανὼν ἐν Τραπεζοῦντι, ἐκηδεύθη τῇ ἐπιούσῃ ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου ὁ σεβαστὸς πρεσβύτερος καὶ τετιμημένος οἰκογενειάρχης Σάββας Ἀναστασιάδης. Συλλυπούμενος τοῖς οἰκείοις, εὐχοίμην τῷ ἀποθανόντι γαίαν ἐλαφράν. — Ν.Σ.

Τουρκοελληνικὸν λεξικόν. — Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῶν δικηγόρος κ. Ν. Κεχαγιόπουλος, κατιδὼν τὴν ἑλλειψίν τουρκοελληνικοῦ λεξικοῦ, πληροῦντος μὲν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, δυναμένου δὲ νὰ εἰσελθῇ εἰς πᾶσαν βιβλιοθήκην, λόγῳ τῆς εὐθηνίας του, ἀπεφάσισε τὴν συγγραφὴν Ἐγκολ-

πίου Τουρκοελληνικοῦ λεξικοῦ. Τὸ ἔργον, ἀποτελούμενον ἐξ ὑπερπεντακοσίων σελίδων, θὰ τιμᾶται γρ. 10. Διευθυνσις δι' ἐγγραφάς : Ν. Κεχαγιόπουλον, Ἰσχυρολόγου χάν, 18, Γαλατᾶ.

Θεατρικά. — Ὁ θίασος Ροζ. Νίκα-Φύρστ - Λεπενιώτη ἐγκατεστάθη διὰ τὴν ὑπόλοιπον χειμερινὴν ἐποχὴν εἰς τὸ κομπὸν Βαριετέ. Ὡστε τοῦ λοιποῦ ἐκεῖ ἡ ὁμογενὴς κοινωμία μας θὰ συγκεντρώνηται διὰ ν' ἀπολαμβάνη τὰ ὄψιμα καὶ ἐκλεκτὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς σκηνῆς δίδονται, τὴν ἀνεξάντλητον χάριν τῆς κ. Ροζ. Νίκα, τὴν δραματικὴν δύναμιν τοῦ κ. Φύρστ, τὴν κομικὴν δεινότητα τοῦ κ. Λεπενιώτη καὶ τὴν φιλότιμον ὑπόκρισιν ὅλων ἐν γένει τῶν μελῶν τοῦ θιάσου, ὅστις εἶναι κρῖτα συγκεκροτημένος καὶ ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς δράσεως καὶ τῆς ἔπιτυχίας. Ἡ συρροὴ τοῦ κοινῆς μας εἶναι ὑπερποτε δικαιολογημένη.

Τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα ἐν Ρουμανίᾳ. — Μᾶς γράφουσιν ἐκ Βραΐλας ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Μελοδραματικὸς θίασος τοῦ κ. Δ. Λαυράγκα ἐξακολουθεῖ ἔν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ τὰς παραστάσεις του ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῶς συρρέοντος κόσμου. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου θιάσου ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν, ἣτις πληροὶ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανεῖας τοὺς ἐκεῖ Ἑλληνας, προκαλεῖ δὲ εὐμενεῖς κρίσεις τῶν ρουμανικῶν ἐφημερίδων. Ὁ Μελοδραματικὸς θίασος ἐπευφημεῖται ἐν Ρουμανίᾳ, προμηνύεται δὲ ἀρίστη αὐτοῦ ὑποδοχὴ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Ρουμανίας.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
Εἰς
ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
τῆς Χάγης 1908, Ρώμης 1909,
Λονδίνου 1909.

ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΘΛΗ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ :
Φαρμακεῖον Ἀγγλο-Ἀμερικανικόν,
Πέραν, Μημητάκια, 63.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντικειμένων διὰ δῶρα ἢ δι' ἀτομικὴν τῶν χρῆσιν, ὡς καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς πρὸς μεταπώλησιν, ἄς ἀπευθυνθῶσιν ἐν Γαλατᾶ, ἐντὸς τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανίου, ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν ΑΠΟΘΗΚΗΝ ἸΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ τοῦ ὁμογενοῦς κ. ΒΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγάλου ἐξαγωγικοῦ οἴκου τῆς Ἰαπωνίας, ἐνθα θέλουσιν εὖρη ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἰς τιμὰς ἀπιστεῦτως εὐθηνάς.

ΜΟΝΟΝ
Εἰς τὸ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΟΣ
ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ
ἐναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας,
εὐρίσκετε ἄκραν καθαριότητα,
ὑπηρεσίαν ἀνεπίληπτον
καὶ τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Ὅσοι φθάνετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ καταλύετε εἰς τὸν « ΟΛΥΜΠΟΝ ».
Διευθυντῆς : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ

ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 862)

Δὲν ὑπῆρχε καιρὸς νὰ εἶπω περισσότερα. Ἡ θύρα ἐκρούσθη καὶ ταυτοχρόνως μία φωνὴ ἀντήχησεν :

— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, ἀνοίξατε !

Ὁ Μαλαρίας ὑπήκουσε καὶ ὅταν ἤνοιξε τὴν θύραν εἶδε τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν γραμματέα τῆς πρὸ αὐτοῦ.

κε'. Ὁ ταχυδακτυλουργός.

Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα.

Εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον αἱ δύο Γαλιμαῖ ἐκκλειον ἀπαρηγόρητα.

Οἱ δίδυμοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐπιστρέψει, τὰς παρετήρουν μὲ βλέμμα συγκινήσεως καὶ ἐκπληκτοῦ.

Ὁ Ἀσσάρ πρὸ αὐτῶν ἰστάμενος ἐφαίνετο ὅτι διετῆρει τὴν ψυχραιμίαν του.

— Ὁ Μαλαρίας καὶ ὁ Ρενῶ συνελήφθησαν κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀπάτη, τὸ περιδέραιον κατεσχέθη.

— Ὡ! αὐτὸ λίγο μ' ἐνδιαφέρει, εἶπε μ' ἀνατρεναγμὸν ἡ Γαλιμαῖ ἂν ὁ Ρενῶ εἶναι ἐλεύθερος, δὲν φροντίζω διὰ τὰ διαμάντια.

— Καὶ ὅμως ἔχετε ἄδικον. Τὴν ἡμέραν ποῦ θὰ εὐρεθῆτε χωρὶς χρήματα θὰ ἐννοήσετε τὴν ἀξίαν των.

— Ὡ! ἐκεῖ κάτω μὲ τὸν πατέρα μας Ἀχμέτ εἴχομεν πολὺ λίγα διαμάντια.

— Ναί, ἀλλ' ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς τὴν Γαλιαν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, τὸ περιδέραιον κατεσχέθη καὶ οἱ φίλοι μας εἶναι ἐγκλειστοί, δὲν δύνανται νὰ σωθῶσιν ἂν δὲν ἀποδειχθῇ, ὅτι μία ἀπὸ σᾶς εἶναι κόρη τοῦ Ἀζίζ.

— Ἀλλοίμονον! τὸ ἀγνοοῦμεν.

— Ἀκριβῶς. Αὐτὸς ὁ διάβολος Γέρβας ἐπλεξε καλὰ τὸ δίκτυόν του.

— Τὸ λοιπὸν ἐγάθησαν!

Καὶ αἱ νεάνιδες ἤρχισαν νὰ κλαίου. Ὁ Ἀσσάρ ἐκτύπησε τὸν πόδα εἰς τὸ δάπεδον.

— Μὲ τὰ κλάμματα δὲν τελειοῦν τέτοιες δουλειές.

— Βλέπετε λοιπὸν κανὲν μέσον βοήθειας;

— Δὲν ξεύρω τίποτε.

— Τότε, θὰ ἀπελπισθῆτε;

— Ἀλλ' ὄχι μόνον διὰ νὰ δράση τις ἐπωφελῶς πρέπει πρῶτα νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Γέρβα καὶ νὰ μάθῃ τ' ἀληθινὰ σχέδιά του.

— Τὸν σκοπὸν του;

— Ἐξάπαντος. Κατέσχε τὸ περιδέραιον, ἀλλὰ τί θὰ κερδήσῃ ἀπ' αὐτοῦ;

— Θὰ ἐκδικήσῃ τὸν κύριόν του.

— Ὁχι, ὁ Ἀβδουλ ἠδύνατο νὰ σᾶς φοβηθῇ ἐν ὄσφ' ἔζη ὁ Μουράτ, τώρα ὅμως...

— Τότε, λοιπὸν, διὰ νὰ πάρῃ ὀπίσω τὸ κόσμημα.

— Πᾶ! αὐτὸ εἶναι ἀπίθανον. Ὁ Χαμήτ εἶναι γενναῖός.

— Τότε ὁ Γέρβας ἐργάζεται διὰ ἰδικόν του λογαριασμόν.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμεν.

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς δύο νέους :

— Σεῖς θὰ πλησιάσετε τὴν θύραν τῆς ἀστυνομίας. Ἄν ὁ Γέρβας φανῇ ἢ ὁ διευθυντὴς ἐξέλθῃ, θὰ τὸν ἀκολουθήσετε. Μὲ αὐτὸν ὄν τρόπον θ' ἀνακαλύψωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γέρβα, διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν καὶ τὸν κατασκοπεύσωμεν.

Οἱ λόγοι τοῦ τουφεκτοῦ ἐνεθάρρουν ὅπως δῆποτε τὰς νέας αἰτινες πλέον δὲν ἔκλειον.

Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας βραδύτερον οἱ δύο μικροί, ἐνδεδυμένοι ὡς λουστροί, εἶχον σταματήσει εἰς τὸ κατάστημα Μορανσὸν καὶ διὰ τῶν ὕλων τοῦ παραθύρου ἔβλεπον τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Παρετήρουν ἀπὸ στιγμῶν τινῶν, ὅτε εἰς ἀνῆρ μὲ φέσιον ἐφάνη εἰς τὴν ὁδόν.

Οἱ δίδυμοι ἔσφιξαν τὰς χεῖράς των.

— Αὐτός!

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἔσπευσε διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ἀσσάρ, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἐξηκρίβωσεν, ὅτι ὁ Γέρβας εἰσῆρχετο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μπαρναζόν.

Δὲν ἠπατήθησαν. Ἦτο ὁ Γέρβας, ὅστις ἔσπευδεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀστυνομίας διὰ νὰ μάθῃ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῆς. Δὲν εἶχε τὴν ὑπομονὴν ν' ἀναμείνῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὴν ἐπισκεψιν τοῦ διευθυντοῦ.

Μόλις τὸν εἶδεν οὗτος τῷ λέγει :

— Λοιπὸν, ταγματάρχα μου, ὅλα ἔγιναν ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσχερείας.

— Συνελήφθησαν!

— Βεβαιότατα, εἶναι τώρα ἐν προφυλακίσει καὶ ἀναμένομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης.

— Καὶ τὸ περιδέραιον...

— Τὸ κατέσχον καὶ τὸ κρατῶ διὰ νὰ τὸ δώσω εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἐννοεῖτε, δὲν εἰμποροῦμεν νὰ κρατῶμεν ἡμεῖς τέτοια πολύτιμα ἀντικείμενα.

Ἐν ἀδιόρατον μειδίαμα διεγράφη ἐπὶ τοῦ ἐμπιστοῦ τοῦ Χομίτ.

— Ἐχετε δίκαιον. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔφθασα ἐδῶ. Ἀλλὰ εἰπέτε μου, πῶς ἔχετε σκοπὸν νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ περιδεραιίου αὐτοῦ; Δὲν φρονεῖτε ὅτι εἶναι δυνατόν οἱ ἀπατεῶνες αὐτοὶ νὰ ὑπεξήρουν καὶ ἀντικατέστησαν μερικοὺς λίθους ἐξ αὐτοῦ;

— Δὲν τὸ φοβοῦμαι δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ κάμουν τίποτε.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ κλέπται εἶναι πάντοτε προνοητικοί. Ἴδωμεν, ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὁποῖος γνωρίζω καλῶς τὸ κόσμημα, τὸ ἔβλεπον δὲ συχνότατα εἰς τὸ στήθος τοῦ κυρίου μου, δύναμαι νὰ διαπιστώσω ἂν ἐγινέ τι... Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ τὸ ἴδω μίαν στιγμὴν;

Ἄνευ ἐνδοιασμοῦ ὁ ἀστυνόμος ἤνοιξε τὸ ἐρμάριον του καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ τὸ περιδέραιον καὶ τὸ ἔτεινε εἰς τὸν συνομιλητὴν του.

Ὁ Γέρβας τὸ ἔλαβε, τὸ παρετήρησε μὲ προσοχήν.

— Εἶναι αὐτό, εἶπεν.

Ἀλλὰ ταχέως σκιά ἀμφιβολίας διήλθε τοῦ προσώπου του.

— Καὶ ὅμως;

— Ὅμως τί; ἀνεφώνησεν ὁ ἀστυνόμος ἀνίσυχος.

— Δὲν φαίνεται ἐδῶ καλὰ, ἐπιτρέψατέ μου νὰ πλησιάσω εἰς τὸ παράθυρον.

— Κάμετε ὡς θέλετε, ταγματάρχα.

Ὁ ἀστυνόμος ἦτο πολὺ ἀπασχολημένος, εἶχε πολλὴν ὑπηρεσίαν τρέχουσαν, τὴν ὁποίαν ὄφειλε νὰ τελειώσῃ. Ὁ Γέρβας, ὡς ἐκράτει τὸ κόσμημα, ἐπλησίασε τὸ παράθυρον, ἔστρεψε τὴν ράχιν εἰς τὸν ἀστυνόμον καὶ τὸ ἐξήταξεν.

Ἐπειτα ἐστράφη.

— Ἀπατῶμαι ἴσως, ἀναγνωρίζω τὸ κόσμημα τοῦ κυρίου μου, ἐν τούτοις νομίζω ὅτι οἱ ἀδάμαντες δὲν εἶχον τὰς ἀκτίνας τόσοσιν ζωηράς.

— Ὡστε ὑποπτεύεσθε;

— Δὲν ὑποπτεύομαι τίποτε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρακαλῶ, νὰ τὸ δείξετε εἰς πραγματογνώμονας, οἱ ὁποῖοι...

— Βεβαιότατα, τὸ εἶχον σκοπὸν.

— Τότε, φίλε μου, νὰ μὴ σᾶς ἀπασχολῶ, χαίρετε!

Ἐσφίξε τὴν χεῖρα τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἐξῆλθε.

Ἐκεῖνος δ' ἔθεσε προσεκτικὰ τὸ περιδέραιον εἰς τὸ ἐρμάριον του καὶ τὸ ἐκλείσε μὲ διπλὴν στροφὴν. Ὁ Γέρβας ἤναψε καθ' ὁδὸν ἐν σιγῶν καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του.

Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸν κόλπον του τὸ περιδέραιον.

— Ἐκ.μα πολὺ καλὰ, ἐσκέφθη, παρατηρῶν τὸ κόσμημα, νὰ κατασκευάσω ἐν παρόμοιον, μὲ τὸ ὁποῖον ν' ἀντικαταστήσω τὸ ἀληθές. Ὁ ἀστυνόμος δὲν ἐνόησε τίποτε καὶ οἱ δύο Γάλλοι μας θὰ τιμωρηθοῦν μ' ἐν πλημμέλημα περισσότερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Γαλιμαῖ! Ἄ! αὐτὰς... αὐτὰς.

Ἐκαμε μίαν χειρονομίαν ἀπειλῆς καὶ συνεπλήρωσεν :

— Ὁ Ἀβδουλ Χαμήτ θὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἀφοῦ γίνῃ αὐτὸ θὰ εὐχαριστήσῃ βέβαια τὸν πιστόν του Γέρβαν ποῦ τὸν ὑπηρετήσε τόσοσιν.

Ἐθεσε κατόπιν τὸ κόσμημα εἰς ἐν κιβώτιον καὶ ἔπεσεν ἐπὶ μιᾶς πολυθρόνας, ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε κουρασθῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτύχει.

Εἰς τὸ πλαγιὸν δωμάτιον, εἰς ταξειδιώτης ἐνεκατεστάθη, ὁ δὲ ταξειδιώτης αὐτὸς οὐδεὶς ἄλλος ἦτο παρὰ ὁ Ἀσσάρ, ὅστις εἶχεν εἰδοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ μικροῦ Μάρκου.

Ὁ πρῶν τουφεκτοῦ, παρακολουθῶν τὰς κινήσεις τοῦ Γέρβα ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπαν, ὅταν εἶδε τὸ περιδέραιον ἀνεφώνησε :

— Τὸ δῶρον τοῦ Χαμήτ!

Καὶ ἔπειτα ἔκαμε τὴν σκέψιν του :

— Ἡ ἀστυνομία τὸ κατέσχε, πῶς εὐρίσκεται εἰς τὰ χεῖρα του;

(ἀκολουθεῖ)

J'échange t. p. différents

CONST. CONSTANTINOFF

Trébizonde (Turquie)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πολλοί τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἐκ πολλῆς βεβαίως ἀγάπης καὶ ἐπιθυμίας, ὅπως διατηρῶσιν ἀνελλιπῆ τὰ φυλλάδια αὐτῆς, ζητοῦσιν ἐπιμῶνως παρὰ τοῦ Γραφείου, ὅπως προβαίη εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τούτων, αἵτινες δὲν ἔχουσι πάντοτε αἰτίαν τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ταχυδρομείων μας. Ἐπειδὴ, ἂν θελήσωμεν νὰ ἰκανοποιήσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις ὅσας, θὰ ἴδωμεν ἐνὸς ὀλίγου ἀφανιζομένης τὰς ὀλίγας, ἐναπομένουσας οἰκίας τῆς παροῆσης ἑξαμηνίας, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δηλώσωμεν, ὅτι τοῦ λοιποῦ μόνον αἰτήσεις δεδικοιολογημένας ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐκάστοτε φύλλου θὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν, ὅσα ἰσοδοιοῦνται μὲ τὸ τίμημα τοῦ ζητουμένου φύλλου καὶ τῶν ταχ. τελῶν.

ΓΚΙΟΝΕΝ, Θεόδ. Τσακάλογλου, παρακαλεῖσθε ὅπως πληρώσητε τὰ φυλ. ὅσα ἔχετε λάβει, ἀφοῦ τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέψατε, δὲν εἶνε τὸ πρῶτον τῆς ἑξαμηνίας σας — ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑΝ, Χρήστ. Βουγ., δικαίωμα ἀποσταλέντων γρ. 30. ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, Πέτρ. Σταυρινόν, φυλ. ἐπιστρέψουσαν, ἀντίτ. φύλλ. ἀποστείλατε.

ΕΖΙΝΑΝ, Ἀδελφούς Σπαθάρη, εὐχαρίστως ἐνεγράψ. τὸν κ. Συμ. Ἐλευθ. εἰς τὸν καταλ. τῆς Ἐπιθεωρ. μας, σὰς ἀποστέλ. φυλ. ἀπὸ τοῦ 53ου μέχρι 67, οὕτως ἄρχεται ἡ ἐγγραφή γ' ἑξάμ., εὐχαριστοῦμεν.

ΖΟΓΚΟΥΛΔΑΚ, Γεώργ. Δημητρ., χαρτόσημ. γρ. 5 ἐλάβομ., εὐχαρίστως ἐνεγράψαμεν.

ΚΟΥΡΥΤΣΑΝ, Ἀδελφούς Τσίτσου, εὐχαριστ. διὰ τὸ ἀντίτ. τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας — ΚΑΛΑΦΑΤ, Ρουμανίας, Ἀμαλ. Χρήστου, τακτικώτατα ἐπέμπ. φύλ. σας εἰς τὴν προτέραν διεύθ., ἀλλὰ καὶ τακτικώτατα μᾶς ἐπιστρέφοντο μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ Ρουμ. ταχυδρ. (incasune), θὰ διενότιομεν τελείως τὴν ἀποστολήν, ἂν ὁ κ. Α. Φ. Στάφας δὲν μᾶς ἐληθοφόρει τὴν ἀλλαγὴν τῆς διεύθ., ὥστε καθὼς βλέπετε τὸ λάθος δὲν ἴσο ἰδικόν μας. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑΝ Ρουμανίας, ἀντίτιμον Ἐπιθεωρήσεώς μας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΚΑΒΑΛΑΝ, Γ. Σαραντιδῆν, ἐπιστ. σας ἐλήφθη, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας ὅτι Βαν, Γην ἔξ. ὀφείλ., ἡ ἀποστολὴ εἰς γραμματ. — Αὐτόθι, Κ. Χατζηκωνσταντῆν, ἐπιστ. σας καὶ ἀντίτ. εἰς γρ. ματ. ἡμερολ. ἐλάβομ., εὐχαριστ. — ΚΟΤΖ ΧΙΣΣΑΡ, Α. Κιουλιόλογλου, ἐπιστ. καὶ ἀντίτ. ἡμερολ. σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

ΛΕΧΟΒΟΝ, Πέτρ. Γκοσιόπουλον, παραγγελία σας ἐστάλη, ἀντίτ. περιμένομεν, εὐχαριστοῦμεν, διότι ἀναλαμβάνετε τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐμβάσητε αὐτὰ εἰς γραμματόσημα.

ΜΟΥΔΑΝΙΑ Γ. Ἀθανασίου, διήγημά σας δὲν ἐλάβομεν. — ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Παναγ. Μάτταν, ἐνεγράψατε εἰς ἡμερολόγιον, γραμ. ἐλήφθησαν, 56ον ἀποστάλη, εὐχαρ. — ΜΟΥΥΒΟΝ, Μιτῆλ., Ἀν. Ν. Βουζάκη, ἐνεγράψατε διὰ Ἰωάν. Βουζάκη, σὰς ἀποστέλλομεν.

ΝΙΓΔΗΝ, Ν. Γ. Χαλεπλόγλου ἀντίτιμον τῆς Ἐπιθ. ἐλήφθη δύο ἔγραμ., εὐχαριστ., φύλ. 58ον σὰς ἐστάλη, μᾶς συνεκίνησαν αἱ λέξεις, μὲ τὰς ὅσας γράφετε πρὸς τὸ «Ἀπ' Όλα», ἀπὸ 62-66 σὰς ἐστάλησαν, ἔξαισ εἰς ταχυδρομείον, εἰ δ' ἄλλως εἰδοποιήσατέ μας. — ΝΕΒΙ-ΣΕΧΙΡ, Δ. Λάγκαν, δὲν φαντάζεσθε πόσον συνεκινήθημεν διὰ τῶν ἐπαίνων σας πρὸς τὴν Ἐπιθεωρήσιν μας, δι' οὗς σὰς εὐχαριστοῦμεν, σὰς ἐστ. ἀπὸ 63-66 ἄρ., ἀλλὰ εἰς δευτέραν φοράν ἐπιθυμ. νὰ μάθ. ἂν ἡ πρώτη ἐλήφθη — ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ, Ἡλ. Μπάμπην, ἐλήφθησαν καὶ αἱ δύο ἐπιστ., ὅλη σας προσεχῶς δημοσιευθήσεται — ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ, Χ. Βαφειάδην, γενήσεται παραγγελία σας, σταλέντα ἐλήφθη, εὐχαριστ.

ΕΛΑΘΗΝ, Παῦλ. Ν. Ζουλιάδην, αἰνίγμ. προσεχ. δημοσιεύομεν — Αὐτόθι, Φωτ. Εὐνίδην, καὶ Γραφόπουλον, αἰνίγ. κτλ. ἔχομεν ὑπ' ὄψει.

ΟΙΝΟΗΝ, Ἰωάν. Ε. Τσικρικτσήν, ἀντίτ. ἡμερολ. ἐλήφθη, εὐχαρ., Σκόκου ἡμερολ. θὰ εὐρησῆτε εἰς τὰ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖα.

ΠΟΥΛΥΤΥΡΟΝ, Παῦλ. Συργιάνην, εὐχαρίστως συμπεριελάβομεν μεταξὺ τῶν ἐγγραφέντων τοῦ ἡμερολογίου σας καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας, εὐχαριστοῦμεν δι' αἰσθήματα καὶ ἐνεργείας, ἀποστέλλομεν — ΠΕΡΑΝ, Ἐλ. Μαυρομάτην, τὰ πρὸς τὴν Ἐπιθεωρ. μας αἰσθήματά σας ἀληθῶς μᾶς κατεγοήτευσαν, δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μας ἀντίτιμον ἡμερολογίου ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΠΡΟΥΣΑΝ,

Γεώρ. Α. Δουβλίδην, διὰ τὴν τόσην ἀγάπην, τιμὴν καὶ κόπους πρὸς τὸ «Ἀπ' Όλα» ἐγκαρδίως δεχθῆτε τὰς εὐχαριστήσεις μας, θεωροῦμεν δὲ ἄχρημα νὰ ἔχομεν τοιοῦτους ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν τόσας συγκινήσεις διὰ τὸ ἔργον μας. — ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ, Ἀχ. Δογοθέτην, δι' ἀντίτ. Ἐπιθεωρ. εὐχαριστ. εὐαρεστ. νὰ δηλώσητε τὴν προηγουμένην σας διαμονήν, διὰ νὰ μὴ ἀποστέλ.

ΡΟΔΟΝ, Ἰωάν. Α. Ἰωαννίδην, ἐλήφθη. ἐπιστ. καὶ γραμματ. ἀντίτ. ἡμερολογίου, σὰς ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστ. σταλήσεται. — Αὐτόθι, Ἀγάπ. Ν. Ἀγαπίου, εἰς γραμ. ἀντίτ. ἡμερολ. ἐλήφθη, εὐχαριστ. διὰ τὰ καλά πρὸς τὴν Ἐπιθ. μας αἰσθήμ. σὰς εὐχαριστοῦμεν. — ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ, Δόμναν Πεισιμισίδου, τὰ φυλ. σας θὰ λάβητε εἰς ὄνομά σας προηγουμένως σὰς ἐστέλλοντο εἰς Ἀντ. Παζούρκαν, εἰς διεύθ. ἦν εἶχατε δώσει, φροντίσατε παραλαβὴν ἐκ τοῦ ταχυδρ. — Αὐτόθι, Δ. Νικίτην, ἀποστέλλονται φύλ. κατὰ τὴν τελευτ. σας διεύθ., ἀριθ. ἔλλιπ. ἐστάλη.

ΣΙΝΩΠΗΝ, Δημ. Δημητροῖδην, ἡ ἐπιστ. σας μᾶς ἐλήθησε μυχαιάτα, ὅταν δι' αὐτῆς ἐμάθομεν ὅτι ἀπὸ τὸ βάθος τῶν φυλικῶν σας, ἄνθα εἶσθε ἐγκλειστος ὡς πολιτικός κατάδικος καὶ ἀποκόπτων ἐκ τοῦ ἄρτου σας ἀπεστείλατε τὸ ἑξάμ. τίμημα τῆς ἐγγραφῆς σας. Δὲν ἔχομεν λόγους ὅπως σὰς εὐχαριστήσωμεν ὡς δωροῦμεν τὴν β' ἑξαμηνίαν, εὐχόμενοι ταχεῖαν ἀπαλλαγὴν. — ΣΜΥΡΝΗΝ, Στέφ. Κωνσταντινίδην, πληρωσ. παρακ. ὅσα φυλλάδ. ἔχετε λάβει. — ΣΤΑΘΜΟΝ ΠΑΥΔΙΚΙΟ-Ι, Μιχ. Ταμβακόπουλον, 63ον ἀποστέλλομεν, σημειώσαμεν ἡμερολόγιό σας, παραγγέλλω καρ. γενήσεται — ΣΕΡΡΑΣ, Ἀστ. Γούσιον, θὰ συμμορφωθῶμεν, δι' ἡμερολόγια ἐσημειώσαμεν αἰτησίαν σας, 100 φυλ., Α. Ζ. θὰ λάβητε ὁμοίως 50 ἀποδείξεις, ζητουμένη διεύθυνσις, Κ. Σ. ὁδὸς Ἀραχώβης, Ἀθήνα.

ΤΡΙΠΟΛΙΝ, Κοσμ. Παπᾶ Μερκουρίου, εὐχαριστ. διὰ τὰς νέας ἐγγραφάς, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὰς ἐνεργείας σας, 4 ἡμερ. θὰ σὰς ἀποστείλωμεν, ἠεὲ εὐχαριστήθημεν διότι λαμβάνετε τὰ φυλ. τακτικά.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ (Σηλυβρίας), Δ. Α. Μετρητόν, εὐχαριστὸς σὰς ἐνεγράψαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ἡμερολογίου μας, ἀντίτιμον εἰς γραμ. ἐλάβομεν, εὐχαριστ., παραγγελία σας ἐστάλη.

ΧΙΔΗΝ, Π. Ε. Παπαδοπουλον, ἐπιστολή σας ἐλήφθη, εὐχαρίστως σὰς ἐνεγράψαμεν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγραφ. εἰς τὸ ἡμερολόγιόν μας, ἀντίτιμον εἰς γραμματ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΧΑΛΚΗΝ, Χρήστ. Παπαπέτρου, μὲ εὐχαρίστησιν κατετάχθητε ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ἡμερολογίου, ἰσοτίμον ἐλήφθη, εὐχαριστ. — ΧΑΜΗΔΙΕ (Θάσου), Κ. Γεωργιοδην, εὐχαριστ. διὰ τὰ καλά αἰσθήματά σας πρὸς τὴν Ἐπιθεωρ. μας, διεβίβασαμεν τὰ συγχαρητήριά σας διὰ τὰς ἐντυπώσεις τῆς «Ἐβδομάδος» τῆς ἡμ. διευθυντῆ, ἀντίτ. Ἐπιθ. καὶ ἡμερ. ἐλήφθησαν, εὐχαρ., 54ον φυλ. σὰς ἀπεστάλη.

Ἀνταλλαγὴ Δελταρίων παντὸς εἶδους t—c—v. Ἀνταλλαγὴ Γραμματοσήμων ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου Vyeat et Tellier 1911.

K. N. KAZAZIS

Pétra Mételin—Turquie.

ΔΕΛΤΙΟΝ

παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Ἀσκήσεις τῶν ἐν τῷ 68ῳ φύλλῳ δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΑΔΑ-ΠΑΖΑΡ, Ν. Ἐμμονοῖδην, ἐπιστ. ἐλήφθη, παραγγελ. ἐστάλη, ἀριθ. Ἀπ. ἔξ. δὲν θὰ λάβ. πλήρεις, καθότι ἔξηντλήθησαν, σὰς ἐνεγράψ. εἰς τὸ ἡμερολ. ὡς καὶ τὸν κ. Χρηστίδην ἀντίτ. Ἐπιθεωρ. ἐλάβ., εὐχαριστ. — ΑΜΙΣΟΝ, Σάβ. Γ. Ἀποστολίδην, ἐπιστ. σας καὶ τίμημα ἡμερολ. ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν, εἰς Ἀγαθοῦπολιν ἐστάλησαν φυλ., περὶ τῆς ἀργουσ. τῶν φυλ. ἀποροῦμεν καὶ ἡμεῖς, φροντίσ. εἰς ταχυδρ. — ΑΚ-ΣΕΧΙΡ, Σ. Β. Στεφανίδην, δελτάρ. σας ἐλήφθη, χρήματα ἐλάβ., σὰς εὐχαριστ., ἡμερολ. θὰ σὰς στείλωμεν — Αὐτόθι, Ἰορ. Δζαζόπουλον, ἐπιστ. ἐλάβ., γραφῶμ. σας ἔχομεν ὑπ' ὄψει, χρήμ. ἐλήφθησαν, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — ΑΤΤΑΔΕΙΑΝ, Νικ. Α. Οἰκονομίδην ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστ. ἀπεστείλ. εἰς ἐγγραφέντας παρ' ἡμῶν φυλ. εἰς διεύθυνσίν σας, καθότι ὄνομ. ἐγγραφ. δὲν ἰσπῆρχον ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας. Ἄν συγκεκλινημένως καταχωροῦμεν ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐπιστολῆς σας: «Μεγάλῃ ἦτο ἡ ἐκπληξίς μου, ὅταν ἀνέγνωσα τὴν δῆλωσην τοῦ Στρατοδικείου, ἀναλογιζόμενος ἅμα τὸ μέγεθος τῆς ἠθικῆς συμφορᾶς, ἣτις ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ τοῖς φίλοις τοῦ «Ἀπ' Όλα» ἐπὶ τῇ παύσει, ὃ μὴ γένοιτο, τῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἀποφεύγετε, παρακαλῶ τοιαῦτα δημοσιεύματα, ἵνα μὴ διακινδυνεύσῃ ὁ γαλήνιος καὶ πλήρης ἐλπίδων πλοῦς τοῦ σκάφους, τοῦ κομίζοντος τῷ κοινῷ οὐχὶ πλοῦτον ὕλικόν, ὅστις εἰς μάταια μόνον ἔργα σπαταλεῖται, ἀλλὰ πλοῦτ. ν ἠθικόν, δι' οὗ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ πράξῃ εὐκόλως ἔργα ἀγαθὰ, φιλόφρονα καὶ εὐάρεστα ἐπ' ἀγαθῷ ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς κοινωνίας». — ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ, Δημοσθ. Βοριδῆν, δελταρίον σας ἐλήφθη, ἠσυχάζετε, ἡμερολ. θὰ σὰς στείλωμεν. — Αὐτόθι, Α. Βουλκίδην, παραγγελία σας ἐστάλη, εὐχαρίστως ἐσημειώσαμεν αὐξήσιν ἐγγραφῶν, ἀποδείξεις λαμβάνετε. Πόσα ἡμερολ. θέλετε νὰ σὰς στείλωμεν;

ΒΑΛΙΚΕΣΕΡ, ἐνεγράψατε διὰ 2 σώματα ἡμερολ., διὰ λόγους ἰδιαιτέρας φύσεως ἢ ἐκδοσῆς τῆς Φιλολ. Βιβλιοθ. ἀνεβλήθη, ὀφείλ. β' καὶ γ'. — ΒΙΑΕΤΖΙΚ, Ἀπόστ. Τάσιον καὶ Ἀπόστ. Τρελλίδην, ἀποστείλατε χρήματα τῶν ληφθέντων φύλλων σας. — ΒΟΝΗ, Κων. Παπαϊωάννου, ἀντίτιμον 8 ἡμερολογίων ἐλήφθη, σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐγγραφέντων ἐν τῷ ἡμερολογίῳ, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — ΒΕΣΙΚΤΑΣ, Σιαμ. Ἰορδανίδην, διήγημά σας καὶ ἀντίτιμον ἡμερολ. ἐλάβ., εὐχαριστ., ἡ διεύθυν. θέλει φροντίσει διὰ τὴν σταλ. ὕλην σας.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Από τα αποτελέσματα της τελευταίας εκλογής Κωνσταντινουπόλεως.

Πώς εξοπλισθη διά να απωθήση τους βουλευτάς που στέλλει ή Κρήτη.

Όταν ερωτοτροπεί κανείς με δύο ερωμένες, δεν ευχαριστεί καμμίαν.

— Τα καινούργια μου παπούτσια που μου έκαμε προχθές δ... δεν μου πηγαίνουν διόλου.
— Αλήθεια, ή κυρία νομίζει κανείς που φορεί τὰ παπούτσια που φορούσε ή μάμμη της;

— Καί τί κάμνεις αὐτοῦ;
— Ένας γιατρός μ' ἐσυμβούλευσε νὰ κάμω ἀτμόλουτρα διά τούς ρευματισμούς μου με τὰ τρούνα λοιπόν τὰ κάμνω χωρίς νὰ πληράνω.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.
— Θὰ ἤθελα γιὰ τὴν κόρη μου μίαν κάμαραν ἀρκετὰ ἐκτεθειμένην...
— ὦ! ἐννοῶ τί σὰς χρειάζεται. Τὸ 23 δωμάτιον θὰ σὰς κάμῃ κάλλιστα· εἶναι δίπλα στοῦ δωμάτιον ἑνὸς Ρώσου πρίγκηπος.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Τυπ. «Εμπορικόν» Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας — Ὑπεύθυνος Ἀριστόβουλος Δ. Χρησιδής.